



ZPRÁVODAJ

1/2012 Místní akční skupiny Posázaví



EDITORIAL

Začátek každého nového roku obvykle bývá příležitostí k bilancování. Pro nás je takovou pomyslnou inventurou prakticky každé číslo zpravodaje. Snažíme se jeho prostřednictvím přinášet nejen informace o tom, co děláme a komu pomáháme, ale ptáme se v něm také zajímavých lidí na to, co je v životě potkalo či minulo, pátráme po záchraně památek, přinášíme zprávy od partnerů. A co si můžete přečíst v čísle, které máte před sebou?

MAS Posázaví připravuje strategii dalšího rozvoje regionu po roce 2013. Podílet se na ní můžete i Vy, pokud v dotazníkovém šetření odpovíte na otázku, co byste chtěli v místě svého bydliště zachovat, změnit, rozvíjet, podpořit, vybudovat či opravit. V Aktualitách z Posázaví se dočtete o tom, že si u nás na podzim podávaly dveře návštěvy chtivé dovědět se víc o činnosti naší místní akční skupiny, která byla vyhodnocena druhou nejlepší v republice.

Ukončili jsme dva projekty spolupráce, a to Společné osudy o násilném vystěhování Nevklouska a Rakovnicka za druhé světové války a po ní a Vodnické vycházky o obnově starých vycházkových cest v okolí Senohrab a Lensedel. Do našeho hledáčku se dostala i tradiční výroba piva – přiblíží ji nový partnerský projekt Pivo, chmel, slad, to mám rád.

Bilancují i manažeři svazků obcí – přečtěte si o tom, kolik se podařilo pro jejich mikro-regiony sehnat peněz, co se za ně postavilo nebo opravilo. V podobném duchu se nesou i rozhovory se starosty Louňovic pod Bláníkem a Týnce nad Sázavou.

V rubrice Osobnosti regionu přinášíme povídání se Zdeňkem Sternbergem. Prozradí třeba to, jak se v posledních desetiletích změnil život na hradě Český Šternberk. Jana a Miloš Perníčkovi z Farmy Heroutice zase prozradí, že koně jsou láska i řehole.

Víte, že bývalé továrny na kameninu v Týnci nad Sázavou je už 200 let? Do její historie i současnosti můžete nahlédnout v rozhovoru se Zuzanou Němcovou. Kateřina Červenková zase poradí, jak můžete pro své výrobky získat novou značku KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt.

MAS Posázaví je druhou nejlepší v České republice

Místní akční skupina Posázaví byla vyhodnocena jako druhá nejlepší mezi místními akčními skupinami (MAS) v České republice. Dobré umístění je jedním z kritérií při rozdělování peněz ze Strategického plánu Leader. MAS Posázaví se od roku 2004 drží mezi prvními deseti nejlepšími organizacemi svého druhu. Do regionu tak díky ní přišly už desítky milionů korun, které pomohly upravit vesnická prostanství, opravit kapličky, chátrající památky či hasičské zbrojnice, vybudovat naučné stezky nebo postavit dětská hřiště.

Podle ředitelky Bohunky Zemanové je ocenění výsledkem práce celého týmu zaměstnanců, manažerů svazků obcí i partnerů. „Při hodnocení neprezentujeme jenom vlastní aktivity, ale také to, co dělají svazky obcí a co dělá celý region,“ dodala Bohunka Zemanová. Odborný konzultant Václav Pošmurný dodává: „Nechceme být prvoplánově nejlepší, děláme to kvůli tomu, aby tady byli obyvatelé spokojeni. To že patříme k nejlepším, je obrazem toho, že to v regionu funguje.“

Na rozdíl od loňského hodnocení neprobíhaly návštěvy místních akčních skupin (MAS) v jejich kancelářích. Zástupci MAS představili svou činnost před hodnotitelskou komisí formou veřejné prezentace a doložením podkladů v písemné či elektronické formě.

Komise složená ze zástupců ministerstva zemědělství, Státního zemědělského intervenčního fondu, Národní sítě Místních akčních skupin ČR a IV. osy Programu rozvoje venkova ČR hodnotila celkem 112 MAS. Zaměřila se na sedm oblastí: strategické dokumenty, personální zajištění, administraci výzev a výběr projektů v rámci Strategického plánu Leader, integraci a rozvoj, monitoring a evaluaci, propagaci a nadstavbu aktivit.

Poslední oblast, tedy nadstavba aktivit, byla pro MAS příležitostí pochlubit se činnostmi, o nichž se domnívají, že by mohly sloužit jako příklady dobré praxe pro ostatní. MAS Posázaví představila dlouhodobou spolupráci se společností Rakovnicko o.p.s., která se promítá i do cestovního ruchu. Loni spolu například realizovaly projekt Společné osudy, který mapuje násilné vystěhování obyvatel obou regionů během druhé světové války a po ní. MAS Posázaví spolupracovala také s MAS Říčansko na obnovení starých vycházkových tras v okolí Senohrab, Lensedel a Kaliště.

Maximální počet bodů při hodnocení byl stanoven na 200, minimální na 50. Všechny MAS vysoce překročily spodní hranici, nejnižší hodnocená obdržela 90 bodů, nejlepší 190 bodů. MAS Posázaví získala 189 bodů a byla také jednou ze dvou místních akčních skupin, které mají certifikát ISO.

jt



SPOLUFINANCOVÁNO EVROPSKOU UNIÍ EVROPSKÝM ZEMĚDĚLSKÝM FONDEM
PRO ROZVOJ VENKOVA: EVROPA INVESTUJE DO VENKOVSKÝCH OBLASTÍ



PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Posázaví připravuje aktualizaci strategie rozvoje regionu, vyjádřit se k ní může každý

Kudy se bude ubírat rozvoj Posázaví po roce 2013? Jaké bude mít priority? Do jakých oblastí

jsou na veřejně přístupných místech, například obecních úřadech, v knihovnách, školách. Svá



budou směřovat dotace ze státních i evropských fondů? Na tyto, ale i další otázky by měla odpovědět aktualizovaná strategie regionu, kterou začala připravovat Místní akční skupina Posázaví. Nepůjde přitom o dokument připravený „od stolu“, ale bude vycházet z přání obyvatel. Pokud tedy máte nějaké připomínky ke kvalitě života v místě svého bydliště, nebojte se to dát najevo. Hlavně na vás totiž záleží, zda se budou stavět nová hřiště, pořádat vzdělávací kurzy, otevírat nové naučné stezky či ubytovací zařízení. Nebo snad postrádáte v obci stacionáře pro děti či seniory, spolkové prostory nebo více sportovních a společenských akcí? Stačí odpovědět na otázku: „Co byste ve svém bydlišti rádi zachovali, změnili, rozvíjeli, podpořili, vybudovali, opravili...?“. Lístek s písemnou odpovědí pak vhodte do některé z krabic, které

přání nebo nápady můžete tímto způsobem vyjádřit do konce února 2012.

„Chceme, aby obyvatelé sami řekli, co chtějí v obci změnit, jestli opravit náves nebo pořádat víc akcí pro děti,“ říká odborný konzultant společnosti Posázaví o.p.s. Václav Pošmurný. Vítány jsou také hlasy spolků, neziskových organizací, sdružení i podnikatelů.

Anketní lístky se během března a dubna 2012 vyhodnotí na úrovni obcí, mikroregionů a místní akční skupiny. Obce a mikroregiony by je pak měly využít při svých komunitních plánováních, která budou vyhodnocena během března až července 2012. Na to by pak měly v září až prosinci 2012 navázat SWOT analýzy a jejich vyhodnocení na úrovni zastupitelstva obcí, spolků,

podnikatelů, mikroregionů a MAS. Výsledkem budou integrované plány rozvoje na úrovni mikroregionů, které stanoví hlavní trendy a témata. Na úrovni celého regionu budou z podkladů stanovena hlavní témata, která budou projednávána na oborových a regionálních setkáních. Integrovanou strategii regionu pak projedná v dubnu 2013 celoregionální konference Posázaví a v květnu 2013 by ji měl schválit Programový výbor MAS. Následně by ji pak do konce září 2013 měla schválit také zastupitelstva obcí regionu. Podrobné dílčí kroky a harmonogram aktualizace strategie rozvoje regionu jsou zveřejněny na leader.posazavi.com v sekci Strategie rozvoje regionu, kde také můžete vložit svá přání nebo nápady elektronicky.

První strategie rozvoje regionu Posázaví vznikla z podnětu místní akční skupiny na roky 2004–2007. Dokument pak byl aktualizován v rámci přípravy na nové programové období Evropské unie 2007–2013. Vizi strategie je zlepšení kvality života v regionu Posázaví. Zaměřuje se na zachování a zhodnocení přírodního a architektonického dědictví regionu, na zvýšení přitažlivosti regionu, na zapojení jeho obyvatel do veřejného života, na podporu rozvoje infrastruktury a na podporu aktivit dětí a mládeže. K jejímu naplnění výrazně pomáhá program Leader, který administruje MAS Posázaví a díky němuž „přítelky“ do regionu desítky milionů korun. Pomohly mimo jiné postavit nová dětská hřiště, opravit kapličky a hasičské zbrojnice, vybudovat vesnická muzea, otevřít naučné stezky.

Podle ředitelky společnosti Posázaví o.p.s. Bohunky Zemanové je důležité nejen znát přání obyvatel. „Musíme je také seznámit s výstupy, tedy s tím, jak s jejich přáními naložíme, zda je dokážeme splnit, nebo na ně peníze neseženeme,“ řekla Bohunka Zemanová. Informace se budou postupně zveřejňovat v obecních zpravodajích a na webových stránkách obcí, měst a Místní akční skupiny Posázaví. ♦

Obyvatelé Maršovic hovořili o dalším rozvoji městyse

Obyvatelé Maršovic a obcí, které pod tento městys spadají, dostali příležitost zapojit se do diskuse o dalším rozvoji regionu, v němž žijí. Svě názory mohli vyslovit loni v létě na setkáních se zastupiteli, kteří za nimi přijeli přímo do jejich vsí a osad. Někde se sešli v hospůdce u sklenky piva či vína, jinde pod lípou u pečených buřtů, jinde nad tácem domácích obložených chlebíčků. Výsledek byl ale všude stejný. Zástupce, které zvolili do obecní samosprávy, obyvatelé



seznámili s tím, co je trápí a co by chtěli změnit. Vznikl z toho seznam investic a akcí, který se stal podkladem pro rozpočtový výhled na následující roky.

„Ze schváleného výhledu budeme vycházet při tvorbě rozpočtů městyse. Bylo zajímavé vyslechnout si názory obyvatel a chceme v tom pokračovat i příští rok. Plánujeme, že bychom za nimi zase vyjeli a informovali je o tom, co se z jejich požadavků podařilo splnit,“ řekl starosta Bohumil Ježek. Přání obyvatel byla podle něj většinou rozumná, jednalo se třeba o opravy silnic, vyčištění vodních toků a rybníků, opravy nebo stavby hasičských zbrojnic. Realizace některých z nich ale naráží na nedostatek finančních prostředků.

Městys uspořádal během deseti dnů šest setkání s občany. Většiny z nich se zúčastnil starosta



se třemi až čtyřmi zastupiteli. Návštěvnost byla různá, od šesti do 40 lidí. Podle starosty přišli na přátelské posezení v malých vesničkách většinou všichni jejich obyvatelé, ve větších sídlech byla účast slabší. ♦

jt

Pro MC Hvězdička je Leader motivací i cestou k profesionalizaci

Zodpovědnost, profesionalizace, motivace – tak shrnula zkušenosti s programy Leader předsedkyně představenstva Mateřského centra Hvězdička Jana Čechová. MC Hvězdička patřilo kolem roku 2006 mezi první úspěšné žadatele o dotaci z tohoto programu. S jejich pomocí nejprve pořádalo sportovní odpoledne či jazykové kurzy pro děti, později se pustilo i do organizování řemeslných dílen pro dospělé nebo handicapované.

„Pro nás to byl obrovský skok z pohledu nároků na administrativu. Leader je administrativně poměrně náročný, komplikovaná není jen žádost, ale i celá dokumentace projektu. Museli jsme začít dělat to, co jsme do té doby neznali. Museli jsme třeba evidovat účastníky na akcích, museli jsme mít všechno zdokumentováno, včetně propagace a rozpočtu. Ale neodradilo nás to a posunulo nás to k profesionalizaci. Uvědomili jsme si, že mateřské centrum není jen o tom hezky si pohrát s dětmi, ale že když chceme, aby bylo udržitelné, musíme pro to udělat víc,“ řekla Jana Čechová.

Od samého začátku se opírali o pomoc společnosti Posázaví o.p.s., která Strategický plán Leader administruje. „Už ve chvíli, kdy jsme psali žádos-

ti, byla pomoc jejich zaměstnanců obrovská, procházeli s námi všechno od A do Z, měli jsme pak jistotu, že žádost byla vždycky po formální stránce v pořádku. Asistovali nám pak i v průběhu realizace a při vyúčtování projektu,“ dodala.

Určitá neznalost byla podle Jany Čechové i důvodem, proč se mateřské centrum pustilo do projektů, které by s nynějšími zkušenostmi asi dlouho zvažovalo. „Byli jsme možná odvážní a do žádostí jsme dali i nové aktivity, takže tam bylo třeba vítání jara na benešovském náměstí, které jsme organizovali ve spolupráci s Dětským domovem Racek. Udělali jsme s ním pásmo písniček k Velikonocům. Když jsme pak dotaci získali, museli jsme projekt realizovat. Hodně nás to posunulo, šli jsme do činností, které bychom možná udělali někdy za tři, čtyři roky. Když ale přišel impuls v podobě finanční podpory, šli jsme do toho hned,“ vzpomněla.

Mrzí ji ale, že se postupem doby mění představy poskytovatelů dotace o tom, kam mají peníze směřovat. „Postupně jsme z toho začali vypadávat. Někdy v letech 2009, 2010 a 2011 jsme zase učiteli příležitost v dotacích na vzdělávání. Za-

Galerie projektů podpořených v rámci Strategického plánu Leader 2007–2013

Město Sázava – Setkání nad knihou v Sázavě

Podaná žádost: 4. 5. 2010

Realizace projektu: 6. 12. 2010 – 1. 7. 2011

Popis projektu: Realizací projektu došlo ke zvětšení prostoru knihovny. Vybudováním výtahu byl také umožněn přístup osobám s omezenou schopností pohybu a orientace, matkám s malými dětmi. V rámci projektu se knihovna postupně dovybavila modernějšími technologiemi a zvýšila se možnost pořádat kulturní akce,

přednášky, besedy a další aktivity v autentickém místě, v příjemném moderním prostředí knihovny. Hlavní prospěch z projektu mají všichni obyvatelé města a blízkého okolí, školská a mateřská zařízení. Předpokládá se bližší spolupráce s mateřským centrem PUTTI a dalšími organizacemi ve městě.

Financování projektu:

Výše požadované dotace:	1 561 878 Kč
Spoluúčast žadatele:	505 890 Kč
Celkové náklady projektu:	2 067 768 Kč



Sokol Křivsoudov – Rekonstrukce sokolovny Křivsoudov

Podaná žádost: 28. 4. 2010

Realizace projektu: 13. 1. 2011 – 30. 5. 2011

Popis projektu: Realizací projektu došlo k technickému zhodnocení objektu sokolovny, což umožní její celoroční využití. V rámci projektu byla odstraněna stará podlaha, která byla napadena dřevomorkou, a obložen stěn. Byly zrekonstruovány panské toalety. V sále byly položeny nové parkety, na jevišti byla podlaha zhotovena z palubek. Stěny v sále a na jevišti byly nově obloženy dřevěnými palubkami. Došlo

k výměně vstupních dveří. Nevýhovující topení bylo nahrazeno tepelnými čerpadly (Vzduch-



čili jsme s projektem řemeslných dílen, dosáhl nakonec rozměrů, které jsme si na začátku ani nepředstavovali. Díky Leadru jsme pravidelně každý měsíc pořádali zdarma řemeslné kurzy pro dospělé, pak jsme přizvali i handicapované. Pokračujeme v nich i nyní, kdy už na to peníze z Leadru nejsou. Řemeslné dílny se totiž tak líbily, že na ně lidé chodí, i když si za to musí zaplatit,“ dodala Jana Čechová.

Řemeslné dílny pod taktovkou Leadru byly podle ní také obrovskou školou administrativy. „V nákladových položkách mají desítky, možná stovky dílčích položek, od špendlíků po papír či ovčí rouno. Na všechno musí být objednávka a účetní doklad, museli jsme mít zaevidovaného každého účastníka. Nebylo to vůbec jednoduché, ale opět to pro nás bylo impulsem pustit se do věcí, které bychom zkusili možná až v budoucnu. Možnost získat dotaci ale naše rozhodování urychlila,“ řekla Jana Čechová.

Věří, že se organizace pracující s dětmi opět dostanou do hledáčku Leadru. S jeho pomocí totiž dokázaly realizovat řadu projektů, které významně přispěly ke zkvalitnění života v regionu. ♦



pro členy VAS a širokou veřejnost. Zkvalitnily se technické podmínky a zázemí pro společensko-kulturní a populárně-vzdělávací činnosti spolku. Koupil se oválný jednací stůl, 10 ks židlí a PC stůl.

Financování projektu:

Výše požadované dotace:	421 891 Kč
Spoluúčast žadatele:	65 905 Kč
Celkové náklady projektu:	487 796 Kč

-Vzduch). Aby nedocházelo k úniku tepla, byl strop zateplen foukanou izolací a podlaha v sále a na jevišti polystyrénem. Prostory sálu a jeviště byly vymalovány. Na nádvoří bylo svépomocí opraveno venkovní jeviště (střecha a provedení nátěr stěn). Nádvoří bylo vyrovnáno a oseto trávou. Vstupní brána byla opravena a znovu natřena. Nakoupilo se vybavení sálu – 24 stůlů a 140 židlí.

Financování projektu:

Výše požadované dotace:	1 800 000 Kč
Spoluúčast žadatele:	390 652 Kč
Celkové náklady projektu:	2 190 652 Kč

Národní konference Venkov 2011

Rozvoj a perspektivy venkovského prostoru byly na programu národní konference Venkov 2011, která se uskutečnila v listopadu na Sedlčansku a Sedlecko-Prčicku. Nechyběli na ní ani zástupci společnosti Posázaví o.p.s. Konference vytyčila hlavní cíle a potřeby venkova, tedy obcí, zemědělství a lesnictví, malých podniků, neziskových organizací a spolků. Pro splnění těchto cílů bude potřeba v letech 2014 až 2020 minimálně 275 miliard korun z evropských fondů. Z toho by mělo být minimálně 75 miliard Kč pro sektor zemědělství a lesnictví.

Účastníci konference přijali Prčickou výzvu, jejímž prostřednictvím nabídli vládě a Parlamentu ČR, že pokud venkov dostane tyto peníze a stát sníží byrokracii, bude venkov schopen splnit adekvátní části cílů, ke kterým se Česká republika zaváže Evropské komisi, a to zejména konkurenceschopnost, snižování chudoby, snižování rizik klimatických změn a inovaci a vzdělávání. Venkovem se podle této definice rozumí území obcí do 25 000 obyvatel, v nichž žije 57 procent populace v ČR.

Jednání probíhalo ve čtyřech skupinách podle předem daných témat, a to Veřejná osobní doprava na venkově, Venkov, rodina a tradice,

Rozvoj a ekonomika venkova, Zemědělství a krajina. Podněty, které z konference vzešly, budou zaslány ministerstvům dopravy, zemědělství, místního rozvoje a životního prostředí.

Heslem workshopu Zemědělství a životní prostředí se stalo „Zabojovat za Česko“, a to nejen ve vztahu k Evropské unii, ale také k tuzemským spotřebitelům, kteří by měli dávat přednost domácím výrobkům. Je třeba také připravit ucelenou strategii venkova, která bude současně řešit všechny důležité oblasti, tedy půdu, vodu a krajinu. Účastníci pracovní skupiny Rozvoj a ekonomika venkova se shodli na tom, že je potřeba spravedlivěji přerozdělovat daňové výnosy pro obce, zasadit se o vymahatelnost práva a vytvořit jasné a srozumitelné právní předpisy pro rozvoj podnikání a cestovního ruchu na venkově.

Podle účastníků workshopu Veřejná osobní doprava na venkově rozhodují o veřejné osobní dopravě v současnosti ti, kteří ji nevyužívají, a ti, kteří ji potřebují, na ni nemají žádný vliv. Je



proto třeba vytvořit koncepci, na níž se budou podílet hlavně samosprávy a samotní občané. Pracovní skupina Venkov, rodina a tradice odmítla návrh ministerstva školství na optimalizaci škol, protože by to podle ní prakticky znamenalo likvidaci venkovského školství. Účastníci této pracovní skupiny podpořili tradiční hodnoty, mezi něž patří mimo jiné fungující rodina, péče o děti a seniory. Je podle nich také třeba podporovat pospolitost venkovské komunity a občanských iniciativ. ♦

ruje i Zpravodaj Posázaví nebo webové stránky společnosti. Je na nich mimo jiné rubrika Tržiště, která dává prostor k propagaci regionálních výrobků a služeb. Na programu společenského večera bylo také vystoupení stepařů Tomáše Slavička, Lucie Bačkovské a Dominika Budlovského z Tanečního studia Andrea, ukázky Taneční školy SALTA Jitky a Karla Maršálkových a ohňová show skupiny InFlamens. ♦

počet certifikovaných a klasifikovaných zařízení, protože to zvýší prestiž regionu,“ řekl odborný konzultant společnosti Posázaví o.p.s. Václav Pošmurný.

Václav Pošmurný také účastníky fóra seznámil s chystaným návrhem zákona o cestovním ruchu. „Jeho záměrem je reinvestovat prostředky z cestovního ruchu zpět do této oblasti,“ shrnul. Cestovní ruch je podle něj jednou z mála oblastí, která dokázala sama, bez finanční pomoci státu, čelit hospodářské krizi. Zákon předpokládá také vznik turistických destinací, které budou koordinovat cestovní ruch v daném regionu. Kdy a v jaké podobě ale bude nový legislativní předpis schválen, se zatím neví.

Účastníci setkání se také seznámili s projekty, které realizovala nebo připravuje společnost Posázaví o.p.s. ♦

Do Posázaví přijeli na zkušenou zástupci neziskových organizací z Česka i Balkánu

Loňský podzim byl ve znamení návštěv ve společnosti Posázaví o.p.s. Na zkušenou k nám přijeli kolegové z Rakovnícka, Vysočiny a Pardubicka a také delegace neziskových organizací ze západního Balkánu. Zajímali se o strukturu a fungování obecně prospěšné společnosti, o způsoby jejího financování i o projekty, které připravujeme.

Rakovničtí hledají způsob, jak oživit spolupráci mezi obcemi v regionu

„Vycítili jsme, že nastává kritické období, kdy obce přestávají vzájemně spolupracovat. Byly zastřešeny Svazkem měst a obcí Rakovnícka, teď ale cítí, že jim to nic nepřináší, že do toho dávají jen peníze. Musíme starosty podchytit a začít s nimi komunikovat,“ řekl ředitel společnosti Rakovnícko o.p.s. Radek Dvořák, který do Posázaví přivezl delegaci zástupců rakovnických samospráv. Někteří starostové jsou podle něj dlouhodobě aktivní a o spolupráci mají zájem, podchytit je ale třeba hlavně nová vedení radnic. „Slyší na naše aktivity a chtějí se do nich zapojit,“ shrnul Radek Dvořák dosavadní zkušenosti. Společnost Posázaví o.p.s. se stala cílem exkurze zejména proto, že s ní Rakovnícko o.p.s. dlouhodobě spolupracuje. „Posázaví je zkušený partner a starostové tady mohli dost zřetelně a názorně vidět, jak to funguje,“ dodal Radek Dvořák.

Překvapení nezastírala jedna z účastnic exkurze, starostka městyse Mšec Libuše Bestajovská. „Projekty, které u vás vznikly, jsou úžasné. Souhlasím s názorem, že starostové by měli nejen budovat, ale zároveň se starat i o společenskou stránku života občanů. Návštěva pro mě proto byla velkou inspirací. Byli jsme první, kdo po dlouhých úvahách vystoupil z velkého svazku obcí na Rakovnícku. Po loňských komunálních volbách nám ale hodně pomohla společnost Rakovnícko o.p.s., ve spolupráci s ní chceme pokračovat,“ dodala starostka.

Pro starostu Roztok u Křivoklátu Vladimíra Melče byla návštěva Posázaví konfrontací toho, jak může svazky obcí fungovat. „Na Rakovnícku máme velký svazek obcí v okresním formátu a já se domnívám, že jsme v období, kdy bohužel začíná jeho konec. Je to neudržitelné kvůli

tomu, že některé obce jsou pasivní, aktivita svazku upadá a některé mikroregiony dokonce zanikají. Velice mě mrzí, že například náš Mikroregion Křivoklátsko je ve fázi likvidace, po Jesenicku bude druhým, poměrně velkým mikroregionem, který zaniká. Důvodem bylo, že veškerá činnost a aktivita starostů se zaměřila na nový svazek Kanalizace a voda Křivoklátsko, kterému se v podstatě podřizuje úplně všechno,



v první řadě finance, potom veškerý čas a aktivita. Už nám nezbývají síly zabývat se společenskými záležitostmi a dělat si radost ze života, kterou mikroregion přinášel. Je to škoda, ale bohužel jsme v době, kdy se finance povyšují nad společenské záležitosti,“ řekl Vladimír Melša. Obává se, že se zaniklé mikroregiony už neobnoví, a že bude jednodušší, když se každá obec soustředí na získávání dotací sama. Spolupráci s Rakovníckem o.p.s. ale starosta věří. „Doufám a pevně věřím, že převezeme štafetu velitele rakovnických obcí,“ řekl.

MAS Vysočina by se chtěla přidat k čistění řeky Sázavy

Na zkušenou přijeli do Posázaví také zástupci místních akčních skupin z Vysočiny. „Posázaví o.p.s. je dlouhodobě jednou z nejlepších MAS v republice, vybrali jsme si ji proto, že je pro nás atraktivní,“ shrnul důvody návštěvy Gustav Charouzek, ředitel MAS Královská stezka a předseda krajské sítě MAS Vysočiny. Do sítě MAS podle něj v současnosti přistupují města

Ledeč nad Sázavou a Světlá nad Sázavou a další obce podél řeky Sázavy v okolí Havlíčkova Brodu. „Zajímají nás proto i některé konkrétní aktivity, třeba čištění řeky Sázavy. Láká nás se k vám přidat,“ dodal.

Návštěvu Posázaví vnímal především jako inspiraci. „Hledáme, co by se u nás dalo zlepšit, pátáme po dobrých nápadech, chceme se učit, sbíráme zkušenosti,“ řekl. První den exkurze byl proto zaměřen spíše teoreticky – účastníci se seznámili s fungováním společnosti Posázaví o.p.s., jejími aktivitami, administrativními záležitostmi i certifikací ISO. Druhý den se podívali na praktickou část projektů realizovaných v regionu, a to konkrétně v Týnci nad Sázavou.

Manažerka Místní akční skupiny Telčsko Eva Skálová návštěvu vnímala jako možnost přiučit se systému práce větší místní akční skupiny. „Jsme malá MAS, máme sice 49 obcí,

ale jenom 15 000 obyvatel. Myslím si, že jsme teď na hranici, kdy všechno zvládáme v jednoduchém systému, ale už začínáme cítit potřeby širší spolupráce,“ řekla.

Posázaví o.p.s. předala zkušenosti i neziskovým organizacím ze západního Balkánu

Výměna zkušeností v oblasti rozvoje venkova byla cílem návštěvy zástupců neziskových organizací ze západního Balkánu (Albánie, Bosny a Hercegoviny, Makedonie a Srbska) ve společnosti Posázaví o.p.s. Exkurze se uskutečnila v rámci mezinárodního workshopu pořádaného Institutem vzdělávání a poradenství České zemědělské univerzity v Praze (IVP). Workshop, kterého se zúčastnilo 35 lidí z Evropské unie a států západního Balkánu, doplnila tematická exkurze, jejímž prostřednictvím byly představeny aktivity českých neziskových organizací působících v oblasti rozvoje venkova. Účastníci workshopu navštívili kromě Posázaví o.p.s. také Farmu Heroutice a Školní lesní podnik v Kostelci nad Černými lesy. ♦



Fórum cestovního ruchu pořádá společnost Posázaví o.p.s. každoročně už od roku 2000. Loni účastníky seznámila také s možnostmi certifikace služeb. Podnikatelé mohou získat například certifikát potvrzující, že podávají zdravé a lehce stravitelné pokrmy z českých surovin, regionální pokrmy, nebo že mají v jídelníčku nabídku pro rodiny s dětmi. Pro hotely a ubytovny je zase výhodou, pokud splňují podmínky jednotné klasifikace ubytovacích zařízení. „Chceme mít co nejvyšší

Propagační brožura Posázaví uspěla v soutěži na veletrhu ITEP

Propagační brožura společnosti Posázaví o.p.s. získala na sedmém ročníku třetího největšího veletrhu cestovního ruchu v České republice ITEP 2011, který se konal na podzim v Plzni, třetí místo v kategorii Image materiály. Ocenění je o to významnější, že se společnost Posázaví o.p.s. dokázala prosadit v konkurenci velkých turistických destinací. Mezi vítězi všech čtyř soutěžních kategorií byly vesměs kraje a velké centrály cestovního ruchu.

Barevnou brožuru propagující památky, zajímavosti a služby v regionu vydává společnost Posá-

zaví o.p.s. vždy před turistickou sezonou. Letos vyšla už podeváté. Na její výrobě se finančně podílejí subjekty, které se v ní představují. Specifikem je, že se v ní setkávají služby, které si sice konkurují, ale jejich poskytovatelé zároveň spolupracují.

Soutěž byla novinkou veletrhu. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích: Image materiály, Informační brožury – průvodci, tematické stezky, Tematicky zaměřené materiály a Mapy. ♦

jt



Dobrovolníci už se chystají na další úklid řeky Sázavy

Řeka Sázava se sotva pořádně uložila k zimnímu spánku, dobrovolníci už se ale chystají na její jarní úklid. Stejně jako v předchozích šesti letech se i letos vydají na její hladinu a břehy, aby z nich sebrali, co tam nepatří. Úklid se uskuteční od 13. do 15. dubna a ruku k dílu může přiložit každý, komu není osud přírody lhostejný. Pokud se čištění nebudete moci zúčastnit osobně, můžete na něj přispět materiálním nebo finančním darem. Podrobnosti o projektu jsou na leader.posazavi.com v sekci Partnerské projekty.

Loni dobrovolníci sesbírali z řeky Sázavy a jejího okolí mezi Střechovem a Pikovicemi 31,5 tuny odpadků. Předloni se ze stejného úseku odvezlo na skládky 30,46 tuny odpadků. Řeku a její břehy uklízelo v průměru kolem 300 dobrovolníků denně. Byla mezi nimi i patronka projektu zpě-

vačka Aneta Langerová, která přijela pomáhat i se svým fanklubem.

Projekt Čistá řeka Sázava se koná pod taktovkou tří organizátorů, napříč dvěma kraji. Úklid úseku ze Střechova do Pikovic, dlouhého téměř 100 kilometrů, tradičně organizuje společnost Posázaví o.p.s. Úsek mezi Havlíčkovým Brodem a Budčicemi je v režii sdružení Sázava 21 a úsek z Vlastějovic do Kácova si vzala na starost Místní akční skupina Lípa pro venkov. ♦



Aktuality z partnerského Rakovnícka

První úspěšnou sezonu má za sebou nová prodejna regionálních produktů, takzvaná koštovna, kterou na hradě Křivoklát otevřela loni v dubnu společnost Rakovnícko o.p.s. Podle ohlasů se tím trefila do vkusu návštěvníků nejen hradu, ale celého Křivoklátska. Mezi největší taháky koštovny patřila Křivoklátská piva - světlá 13° Karel Egon II. a tmavá 14° Magister Kelley. Pozadu nezůstala ani Luženská medovina. Návštěvníci prý po ochutnání jejich čtyř druhů a vzorků Medového vína měli velké dilema, co z toho si odnesou domů. Chutnaly jim také jablčné mošty z moštárny ve Mšeci. Nabídku doplnily škvarkové placky a precílky ze Šanovské pekárny. Další trefou do černého bylo zahájení prodeje Křivoklátských bylinných čajů. V chladných dnech přišel hostům velmi vhod zejména takzvaný „žlutý čaj“ namíchaný z lipového květu, černého bezu a heřmánku. Zájem byl ale také o „modrý čaj“, jehož základ tvoří dva druhy ma-

teřidoušky, meduňka, šalvěj a levandule. Koštovna rozšíří sortiment také o přírodní mýdla z manufaktury Čarovný mlýn v Pustovětech.

Společnost Rakovnícko o.p.s. se loni pustila do projektu výsadby tyčové chmelnice v Kolečovicích. Podle historických pramenů vysadila loni na podzim na záhon o rozměru 10 x 20 metrů 153 sazenic přivezených z Chmelařského institutu v Žatci.

Letos rozdělí Rakovnícko o.p.s., respektive MAS Rakovnícko, na projekty v regionu přes sedm milionů korun, které získala z Programu rozvoje venkova ČR. Konkrétní částka na projekty bude upřesněna před vyhlášením 5. výzvy v dubnu. MAS Rakovnícko působí na území 74 obcí okresu Rakovník. ♦



Skřítek Kuk z Posázavského kukátka se vydává na cesty jako loutka



Skřítek Kuk, který od loňska provází malé čtenáře Posázavským kukátkem, se vydává na cesty. A to jako loutka marioneta. Rozšířil divadelní soubor svého duchovního otce, kreslíře Petra Hroše. Jako postavička z nové pohádky bude spolu s ním vyjíždět za dětmi do Posázaví i mimo region.

„Dáváme dohromady novou pohádku, v níž budou hrát různé typy loutek. Děj se bude odehrávat na velké scéně, kde se bude všechno hýbat. Kuka a jeho „němé“ kolegy bude možné potkat v mateřských školách, v létě je chceme představit na zámku Jemniště. Pohádku chceme zahrát dětem také jako odměnu za to, že reagují na naši výzvu v Posázavském kukátku a posílají nám své obrázky,“ řekl Petr Hroš.

Z Kuka se podle něj pomalu stává dětský mascot Posázaví. Loutka skřítků vznikla v dílně benešovského řezbáře Zdeňka Písaříka. „Moc se

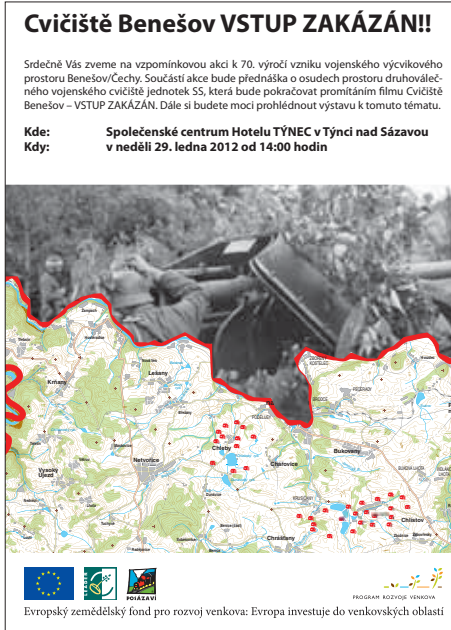
mu do toho nechtělo, ale dal jsem mu přesnou předlohu podle časopisu, a myslím, že se mu to povedlo. Díky obrovské čepici je Kuk vizuálně stejně velký jako ostatní loutky v mém divadle, takže se stal plnohodnotným členem souboru,“ dodal Petr Hroš.

Postavička ušatého skřítků Kuka s obrovskou červenou čepicí na hlavě se poprvé objevila v loňském Posázavském kukátku, které děti seznámilo s tím, jak se kdysi stavěl hrad. Autoři hledali něco, co by jednotlivá vydání barevného časopisu pro děti spojilo, co by jím provázelo. Tuto úlohu nakonec dostal skřítek Kuk, který se narodil z kukaččího vajíčka. Na svou další cestu se s Posázavským kukátkem vydal do Ladova kraje. A cestovat bude i v nově chystané pohádce, kde bude hledat odpověď na otázku čím, nebo kým vlastně je. ♦

jt

Projekt Společné osudy – srovnání nesrovnatelného

Společnosti Posázaví o.p.s. a Rakovnícko o.p.s. loni realizovaly projekt Společné osudy. Jeho prostřednictvím se pokusily zmapovat násilné vystěhování Neveklavska a části Rakovnícka za druhé světové války a po ní. Oba regiony musely v minulosti z politického rozhodnutí opustit tisíce lidí. A oba regiony se s následky násilného odsunu dodnes prakticky nevzpamatovaly. Cílem projektu nebyla honba za senzacími, ale snaha přiblížit současné generaci minulost obou území. Výstupem projektu je kniha Petra Kose nazvaná Cvičiště Benešov VSTUP ZAKÁZÁN!!, stejnojmenné DVD, kniha Romana Hartla Většinové německé obce Rakovnícka po roce 1900 a brožura Společné osudy (Porovnání neporovnatelného), jejímž autorem je Michal Sejk.



Neveklavsko se změnilo ve vojenské cvičiště

Na Neveklavsku, mezi Vltavou a Sázavou, začalo v roce 1942 vznikat vojenské cvičiště jednotek SS o rozloze 44 000 hektarů. Ustoupilo mu na 70 obcí a 180 osad. Vystěhovat se z nich muselo téměř 18 000 lidí, nepřímé následky této akce ale pocítilo o 10 000 lidí víc. Projekt hledal odpovědi na otázky, kdo nastoupil na místa vysídlenců, jaké vojenské školy na cvičišti působily, jaký byl systém jejich výuky? Realizátorům se podařilo shromáždit stovky nejrůznějších písemných, fotografických i filmových materiálů, byť se v mnoha případech jednalo jen o pouhá torza dokumentů. Z nich se pokusili sestavit mozaiku obrazu všedních dnů na cvičišti. Výsledkem je kniha a DVD nazvané Cvičiště Benešov VSTUP ZAKÁZÁN!!

Rakovnícko se vylidnilo kvůli odsunu Němců

Další násilné stěhování nastalo po druhé světové válce. Z Rakovnícka, které bylo částí německých Sudet, muselo v letech 1945 a 1946 odejít více než 5 000 lidí. Kolik jich bylo přesně, nikdo neví, protože studie na toto téma neexistují. Odsun postihl především obce v západní části regi-

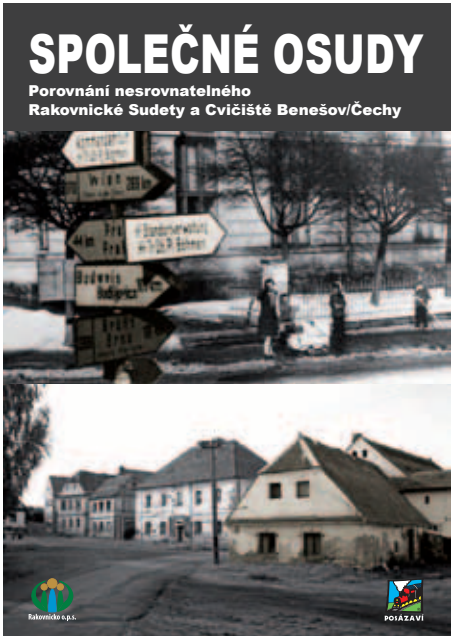
onu přivtělené v roce 1938 na základě Mnichovské dohody k Německu. Němci v nich tvořili více než 90 procent obyvatelstva.

S negativními důsledky poválečné výměny obyvatel se tyto obce potýkají dodnes. Utrpěl jejich vzhled, hlavně však přišly o svou identitu. Některé se úplně vylidnily, vyhnaným Němcům zbylo z celého majetku jen 30 kilogramů nejn nutnějších věcí, které si směli vzít s sebou, a o ty většinou stejně přišli při transportu do Německa. Do „vesnic duchů“ po nich přišli noví lidé a nechtěnou německou minulost pohřbili. Co z ní zbylo dodnes? A stojí vůbec za to se jí zabývat? I to se autoři projektu pokusili objasnit. Odpovědi shrnul Roman Hartl do knihy Většinové německé obce Rakovnícka po roce 1900.

Srovnání nesrovnatelného

Podle Michala Sejka ze Státního okresního archivu Benešov je porovnání migračních procesů ve 40. letech 20. století na Benešovsku a Rakovnícku srovnáním dvou naprosto odlišných případů zvlá, jejichž společným jmenovatelem je zejména velké násilí na obyvatelstvu a zpretrhání jeho dlouholetých vazeb k regionu. Obě tyto události proběhly v jiném časovém období a měly jiné průvodní jevy. Bez ohledu na režim, který měl vystěhování na svědomí, bez ohledu na jeho rozsah, na využití prostoru, míru poškození majetku a jakékoliv jiné atributy bylo zejména tragédií pro obyvatele.

Geografický rámec obou akcí je velmi rozdílný. Zatímco cvičiště na Neveklavsku bylo jasně ohraničeno řekami Vltavou a Sázavou, státní silnicí a železniční tratí, obce vystěhované na Rakovnícku, konkrétně v okolí Jesenice, byly vybrány na základě národnostního kritéria. Globálním měřítkem proto může být hlavně proměna krajiny. Z kulturní, hospodářsky využitě a využitelně se proměnila v krajinu mrtvou. Na Neveklavsku se sice krajinný ráz nestačil za několik let existence vojenského cvičiště zá-



sadně změnit, ale produktivita zemědělské půdy se velmi snížila a trvalo dlouhou dobu, než se obnovila. Na Jesenicku krajina chátřala postupně a v dlouhém časovém období.

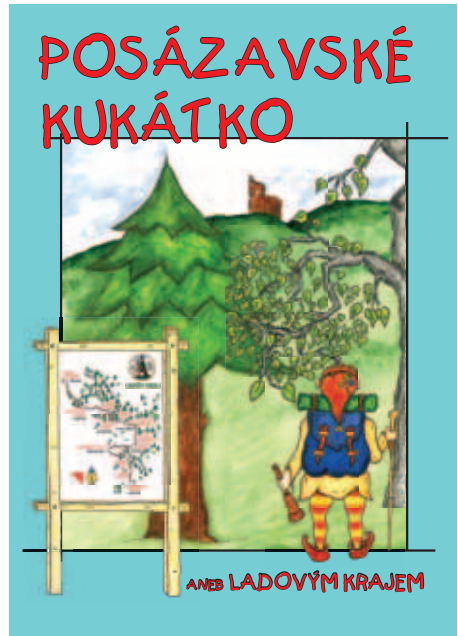
Shodu nelze najít ani ve využití vysídleného území k nějaké další činnosti. Zatímco Neveklavsko bylo vystěhováno účelově, mělo zvláštní postavení a správu v rámci Protektorátu Čechy a Morava, v případě Jesenicka bylo vysídlení národnostním aktem, politickou zvůli podporovanou většinou českých obyvatel s plánovaným následným dosídlením tohoto území Čechy. Vzhledem k tomu, že vysídlení provedly dva ve svých dogmatech protichůdné režimy, vypovídá to nikoliv o podobnostech v ideologickém slova smyslu, ale o zrůdnosti jakéhokoliv totalitního režimu a shodných důsledcích jak komunismu (socialismu), tak nacionálního socialismu (nacismu). ♦

jt



Do krajiny v okolí Senohrab a Ondřejova se vrátily staré vycházkové cesty

Naučná stezka s řadou zastavení protknula krajinu podél řeky Sázavy v okolí Senohrab, Lensedel, Turkovic a Ondřejova. Kopíruje historické cesty, které z ní v minulosti zmizely. Projekt je-



jich obnovy si vzala za své MAS Říčansko o.p.s. ve spolupráci se společností Posázaví o.p.s. a obcemi Kaliště, Ondřejov a Senohraby. Získaly na to dotaci z Programu rozvoje venkova.

Stezka dostala název Vodnické vycházky a provází jí vodník Brčál z dílny spisovatele a kreslíře Josefa Lady. Tento malebný kraj byl pro něho rájem a inspirací. Ondřejov, Lensedly, Turkovice, Senohraby, hrad Zlenice – Hláška, to jsou místa v okolí Hrusic, která kreslíř ve své tvorbě proslavil. Jeho osobité obrázky jsou i na informačních panelech naučné stezky, která se nachází na území mikroregionu Malé Posázaví a Ladův kraj. Má 13 zastavení, několik odpočinkových míst a lze ji rozdělit na tři části.

Na cestě z Ondřejova do obce Kaliště

Tato trasa je dlouhá 3,5 kilometru a jsou na ní také hravé prvky pro předškolní děti. Prostřednictvím informačních panelů se návštěvníci dovědí, co je to koloběh vody, louka, niva, les nebo jak vypadá potravní řetězec. Cesta končí v Kališti na návsi, kde je nově vybudované dětské hřiště. Zdatní návštěvníci mohou pokračovat do Poddubí k řece Sázavě, kde jsou další značené turistické trasy, nebo mohou přejít po silnici do obce Lensedly, kde je další část naučné stezky.

Na cestě po okolí Lensedel

Druhá část Vodnických vycházek je dlouhá 2,5 kilometru a prochází vesnicí Lensedly, jejíž náves je vesnickou památkovou zónou. Návštěvníci si tu mohou posedět pod památnými lipami a přečíst si něco třeba o vesnických řemeslech. Zastavení v Lensedlech připomíná nejen tradici místních oslav jara Májů a dalších tradičních českých svátků, ale také historii nedaleké dálnice D1. K dispozici je tu dětské hřiště i malé ohniště. Z vrchu Horka je pak pěkný výhled do kraje.

Na cestě ze Senohrab k řece Sázavě

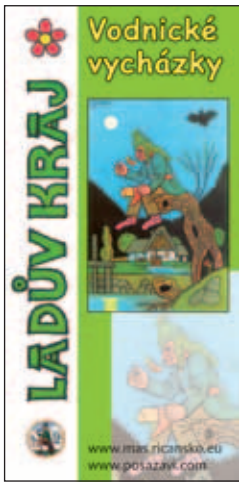
Třetí část naučné stezky je dlouhá 4,5 kilometru a připo-



míná historii míst, jimiž prochází. Vede ze Senohrab po pravém břehu Mnichovky až k řece Sázavě. Návštěvníky zavede ke zřícenině hradu Zlenice – Hláška. Proti proudu Sázavy se pak dostanou po značené trase zpět do Hrušova, nebo mohou pokračovat do Lensedel, Poddubí, Kaliště a zpět do Ondřejova. Cestou se dozvědí třeba to, kde byl v Senohrabech skokanský můstek nebo jak vznikaly trampské osady.

Některé informační tabule na Vodnických vycházkách obsahují kvízy. Kvízové otázky jsou také na informačním letáku naučné stezky. Vyplněný lístek s odpověďmi mohou zájemci poslat na adresu MAS Říčansko o.p.s., Roklanská 808/5, 251 01 Říčany. Součástí projektu je také barevný časopis pro děti Brekekes. A do Ladova kraje zve návštěvníky i další vydání Posázavského kukátka.

Původní historické cesty byly v minulosti důležitou dopravní spojnici okolních obcí. Většina z nich ale byla zničena. Jejich obnovení by mělo přispět k opětovnému sblížení vesnic a mohly by se stát také prostorem pro sportovní, kulturní a jiné společenské aktivity. ♦



Společnosti Posázaví a Rakovnicko podporují regionální výrobky

Jsou neodmyslitelně spojeny s daným regionem, mnohdy však bojují o přežití. Výrobky a služby, které si obyvatelé a návštěvníci spojí s určitým koutem kraje. Jak takové produkty, které mají často zajímavé historické základy, zachovat pro příští generace? Možná by stačilo jen o nich dát víc vědět. Za cíl si to vzaly společnosti Posázaví o.p.s. a Rakovnicko o.p.s., které připravují na toto téma další společný projekt.

„Chceme podpořit místní potenciál řemesel a služeb, aby nezanikl. Oslovujeme malé producenty s nabídkou spolupráce při jejich propagaci,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. V současnosti se připravuje seznam regionálních producentů. Jména těch, kteří o to projeví zájem, se objeví v rubrice Tržiště na stránce www.posazavi.com. „Pokud má někdo, koho jsme neoslovili, zájem

být v této rubrice zveřejněn, může se přihlásit sám,“ dodala Bohunka Zemanová.

Konečná podoba projektu se teprve připravuje. Mohl by zahrnovat semináře, webové stránky, koutky regionálních výrobků, tištěné materiály. Doplnit tento výčet můžou i sami zájemci o spolupráci. Stačí, když nám o svém nápadu dají vědět.

Společnost Rakovnicko o.p.s. už loni otevřela na hradě Křivoklát prodejnu regionálních produktů, takzvanou koštovnu. Na zimní měsíce přesunula její část do své kanceláře v Rakovníku. Nabízí v ní například medovinu, pivo nebo keramiku místních výrobců. „Počítáme s tím, že se regionální produkty objeví i v nové propagační brožůře Rakovnicka na příští rok. Bude to téma na podporu aktivní turistiky,“ řekl ředitel společnosti Rakovnicko o.p.s. Radek Dvořák.

Výrobky, které propagují a prodávají, si podle Radka Dvořáka sami našli a vyzkoušeli. „Chceme, aby to byl opravdu řemeslný produkt vyráběný s vysokým podílem ruční práce. Když řemeslníci zjistili, že má taková prezentace úspěch, začali jezdit na dobové kulturní akce, koupili si stánky a prodávají si své zboží sami. Jsou ale akce, kam jezdíme jenom my, pak tam jejich výrobky bereme s sebou,“ dodal Radek Dvořák. Věhlas regionálních produktů ale chtějí rozšířit i za hranice okresu. Do Posázaví už například vozí medovinu, naopak na Rakovnicko vyváží Šternberské koláče. Nový projekt připravovaný se společností Posázaví o.p.s. by měl tyto aktivity ještě více prohloubit. Kromě podpory prodeje regionálních produktů by měl navíc přivést návštěvníky do regionu. Přijet sem mohou za výrobky, které už někde ochutnali, nebo o nich jen slyšeli. ♦

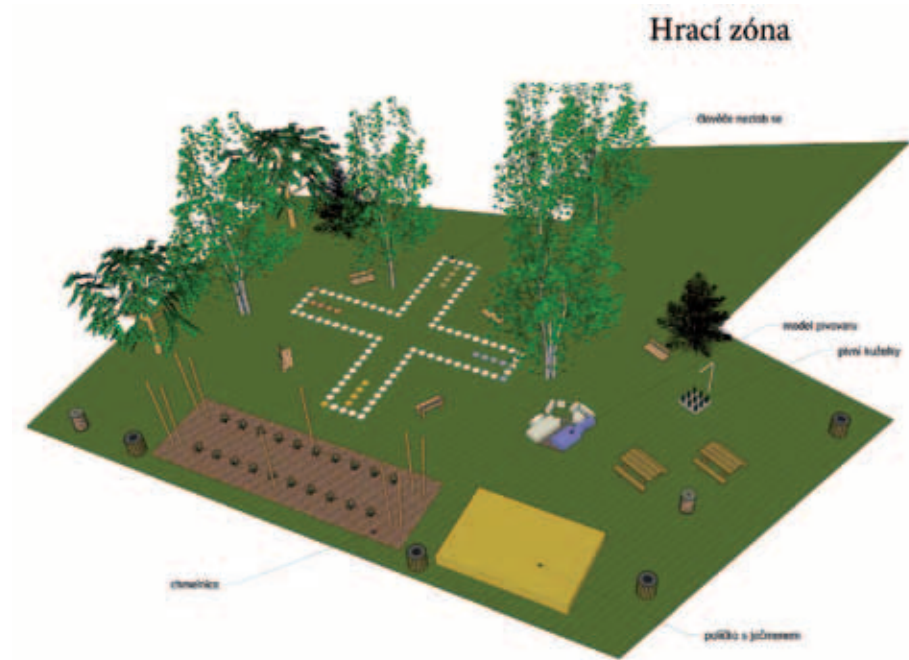
Projekt Pivo, chmel, slad – to mám rád! připomene tradiční výrobu zlatavého moku

Společnosti Posázaví o.p.s. a Rakovnicko o.p.s. pokračují v partnerské spolupráci. Výsledkem je nový projekt Pivo, chmel, slad – to mám rád!, na který získaly dotaci z Programu rozvoje venkova. Tématem projektu je chmelařství a pivovarnictví, které v obou regionech zanechalo nesmazatelné stopy.

Z Rakovnicka se chmel rozšiřoval do českého království i za jeho hranice

„Je to téma současnosti. Nastává doba podobná začátku 19. století, kdy přišla velká renesance českého piva, teď se to děje taky, vznikají malé řemeslné pivovary a jde o to, aby se lidé vrátili k tomu dobrému, co se tady v minulosti dělalo,“ řekl ředitel společnosti Rakovnicko o.p.s. Radek Dvořák. Projekt by měl proto názorně ukázat nejen samotnou výrobu piva, ale

téma – chmelařství, sladovnictví a pivovarnictví. Zejména v případě chmelařství je historické postavení Rakovnicka výjimečné. Bylo místem, odkud se chmel rozšiřoval do celého českého království i za jeho hranice. Součástí projektu bude i výsadba Tyčové chmelnice Kolečovice. Tento druh chmelnic se využíval ještě

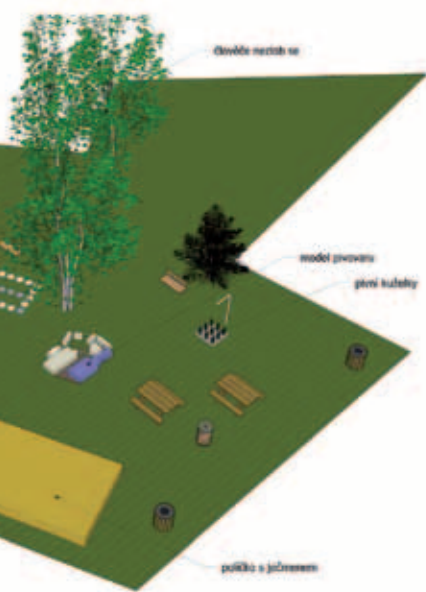


všechno, co s ní souviselo. Například to, že se nejdříve musel vypěstovat ječmen a z něj udělat slad, že se musel vypěstovat chmel, vyrobit dřevěné sudy i led na chlazení piva. „Chceme prostě odprezentovat všechny zajímavé věci, které s tím souvisely. A k tomu by měla sloužit i hodně inovativní věc, kterou jsme vymysleli, a tou je mobilní naučná stezka,“ dodal Radek Dvořák. Bude to podle něj zřejmě první atrakce svého druhu na světě. „Zkoušel jsem na internetu hledat, jestli někde něco podobného existuje, ale nenašel jsem nic,“ poznamenal.

Mobilní naučná stezka, která se vejde do většího auta, bude ukazovat všechny činnosti, které se točily kolem výroby a distribuce piva. Přenosná stanoviště vyrobí šikovní řemeslníci – řezbáři a keramici. Putování mezi jednotlivými zastaveními zpestří kvíz s otázkami pro celou rodinu. „Domovskou základnu bude mít mobilní naučná stezka na hradě Křivoklát. Odtud budeme vyjíždět na akce do celého regionu,“ řekl Radek Dvořák.

Projekt se zaměřuje na velmi silné a tradiční

Hrací zóna



v první polovině 20. století. Její obnovou chtějí realizátoři projektu připomenout historii jednotlivých fází pěstování chmele – od výsadby, vztyčení dřevěných tyčí, zavádění, ošetřování sádk až po vlastní sklizeň a řezání babek – očesaných prutů chmelové révy. Chmelnice bude ve stadiu plné plodnosti sloužit jako soutěžní chmelnice pro Mistrovství Česka v ručním česání chmele. Do budoucna se plánuje obnovit i starou zachovalou sušárnu chmele v sousedství chmelnice, v níž by mělo vzniknout Muzeum chmelů.

Dalším výstupem projektu budou exkurze zaměřené na chmelařství a pivovarnictví na Rakovnicku, Řezbářské sympozium v Přílepech, Královský vzorkový veletrh pivovarnictví na hradě Křivoklátě, výstava a brožura o chmelařství a pivovarnictví na Rakovnicku.

Za historií benešovského piva do Pivovaru FERDINAND

V Benešově se pivo vařilo už koncem 16. století, první měšťanský pivovar tu vznikl v roce

1872 a o 25 let později ho koupil nový majitel konopištského panství arcivévoda František Ferdinand d'Este. Klasický způsob vaření piva, který tehdy zavedl, si pivovar udržel prakticky až do současnosti. Přesvědčit se o tom budou moci návštěvníci tematické stezky pro děti i dospělé, která vznikne v rámci projektu přímo v areálu benešovského pivovaru. Její součástí bude mimo jiné malá chmelnice nebo políčko s ječmenem. Pivo bude připomínat i mobiliář nebo herní prvky – odpadkové koše a květináče ve tvaru sudů, závěsné pivní kuželky, venkovní hra Člověče, nezlob se.

Projekt nabídne také exkurze „Jak se vaří skutečné pivo“, kde budou moci návštěvníci prostřednictvím 17 zastavení proniknout do taje vaření zlatého moku. Na nádvoří si budou moci prohlédnout i venkovní model pivovaru z roku 1897. Součástí projektu bude také DVD o vaření piva. Pivovar FERDINAND se snaží otevřít městu. V jeho areálu se pravidelně konají farmářské trhy, s nimiž počítá i nový projekt. ♦

jt



Oslavy 750 let od první zmínky o obci Kamberk

Sto šedesát stálých obyvatel i s okolními osadami, tolik lidí má už více jak tři čtvrtě tisíciletí stará obec Kamberk, ležící na pomezí Středočeského a Jihočeského kraje. Toto významné výročí si obyvatelé obce spolu s dalšími stovkami návštěvníků připomněli a oslavili loni v létě, a to ve větším stylu než jak je na tak malou obec zvykem.

Program, o kterém lidé prohlašovali, že jej těžko lze celý obsáhnout, bylo možné organizačně zvládnout jen za předpokladu, že se našli obětaví pořadatelé a obecní kasa i štedrá ruka sponzorů byla přístupná dofinancovat rozdíl mezi



příznanou dotací ve výši 25 000 Kč od Ministerstva kultury ČR a celkovými náklady blízcími se stovce tisíc korun.

Loňské výročí vzniku obce se také spojilo s již tradičním setkáním rodáků a přátel Kamberka, které pořádá stejnojmenné občanské sdružení. Toto setkání pamětníků a přátel naší malebné obce se koná každé dva roky. Loni bylo již po šesté. A co mohl návštěvník Kamberka v den oslav spatřit? Na náměstí trhovce i středověké řemeslníky, k tanci i poslechu hrála hudba Sebranka, soutěžilo se o nejhezčí předzahrádku. Jako obvykle se líbilo vystoupení místních hasičů ve slušivých stejnokrojích s historickou střikačkou. Hodně návštěvníků si se zájmem



prohlédlo expozice místního Muzea venkova a fotogalerii úspěchů ve starém sklepení školy. Celodenní program Soutěže bez hranic probíhal na hřišti, na hrázi místního rybníka a na zahradě tvrze byl večer završen ohňovou show, u kostela předváděl šikovný umělec vyřezávání soch ze dřeva. Těžko můžeme vyjmenovat úplně všechno, co vnímavý návštěvník u nás mohl ten víkend spatřit, a to nemluvíme o bohatém pohostění a večerní taneční zábavě.

Náhodné návštěvníky Kamberka občas překvapí, co v tak malé obci lze s omezenými finančními prostředky dokázat, najdou-li se lidé, kteří se zapojí bez ohledu na čas a odměnu. Mladí aktivní lidé se u nás dali do boje s pasivitou a pravidelně během roku pořádají takzvaný „bleší trh“, pro děti několik společenských akcí za rok a v nově vybudovaném dětském koutku se mohou děti několikrát týdně vydovářet. Kamberk přitahuje pozornost i díky akcím ojedinělým, jednou z nich



je každoročně pořádaná Rallye Kamberk, která je náročná na přípravu a organizaci. Místní ženy si řekly „proč sedět doma, když se můžeme scházet a ještě něco užitečného vyrobit“, a tak přišly na svět pedigové dýchánky. Jednou týdně se v místní sokolovně scházejí také při zumbě. Děti



řádí na nově vybudovaném hřišti a v dětském koutku v místní knihovně. Divadelní ochotníci jezdí s nastudovanými představeními stále dále, letos vystupovali mimo jiné v Praze.

U nás se každý může zapojit a nezůstat sám, má-li trochu zájem. Pravidelně jezdíme na divadelní představení do Vlašimi, Tábora, Benešova a Prahy. Na závěr roku se u nás zpívá u kostela u vánočního stromku, na jaře je loučení s Moranou, dvakrát do roka se můžeme sejít na hrázi rybníka při výlovu a rybářských závodech. Několikrát do roka se konají taneční zábavy a bály, maškarní rej je nezapomenutelný.

A co na závěr? Nechceme se jen chlubit, máme řadu plánů, a to i těch velkorysejších, chybí však peníze jako dnes všude. V předválečném období se zde vybudovala řada děl, která jsou dodnes ozdobou Kamberka. Chceme pouze dokázat, aby na nás byli potomci hrdí, aby po nás zůstalo něco, co by podalo svědectví o tom, že jsme zde nesešli zbytečně. ♦

Alena Jenšíková

V Načeradci byla otevřena nová kanalizace a čistírna odpadních vod

V říjnu 2011 byla slavnostně otevřena stavba Kanalizace a ČOV Načeradec. Investiční akce s rozpočtem 84 969 704 Kč včetně DPH byla zahájena v březnu 2010 a ukončena v září 2011. Obec na ni získala dotaci z Operačního programu Životní prostředí, a to z Fondu soudržnosti (EU), a ze Státního fondu ŽP v celkové výši 65 655 926 Kč. Byla vybudována centrální biologická čistírna odpadních vod a kanalizační síť v délce přibližně 7,5 km, která odvádí odpadní vody na čističku. Do projektu napojení objektů do kanalizační sítě jsou zahrnuty všechny nemovitosti v obci, tzn. kolem 300 kanalizačních přípojek. Výjimku tvoří 3 nemovitosti, jejichž napojení nebylo technicky možné.

Již před více než 20 lety bylo představitelům obce jasné, že Načeradec má velké slabiny v likvidování odpadů. Bylo zřejmé, že nebude v budoucnosti únosné likvidovat splašky vyvážením jímek nebo vypouštěním do dešťové kanalizace, a tedy do potoka Brodec. V kronice je v zápisu z roku 1988 uvedeno, že tehdejší MNV Načera-

dec s předsedou Jaroslavem Koutem připravuje vybudování ČOV a splaškovou kanalizaci s náklady 15 milionů korun. Jednání o stavbě probíhala v letech 1992-96, v té době bylo možno získat dotaci ve výši 40 procent nákladů, na zbývajících 60 procent by si musela obec vzít úvěr. Protože se nechtěla zadlužit, byla akce zastavena.

Znovu k myšlence vybudování kanalizace a ČOV v Načeradci se vrátilo zastupitelstvo obce v čele se starostou Jiřím Šandou. V roce 2005 svítala možnost získání 75procentní dotace, a tak obec začala připravovat projektovou dokumentaci, podklady k územnímu rozhodnutí stavby. Stavební práce největšího díla v novodobé historii Načeradce zahájil starosta Ing. Jiří Jelínek a ukončila starostka Jana Rozkošná.

Čistírna odpadních vod byla zkolaudována loni v červnu, poté se začalo s připojováním jednotlivých domů ke kanalizaci. Ke dni kolaudace kanalizačních řadů, to je 12. října loňského roku, byly připojeny asi ¾ všech objektů. Stavba Ka-

nalizace a ČOV Načeradec přinese obci v současnosti i v daleké budoucnosti obrovský přínos, zajistí kvalitní likvidaci splašků, a tím nezátěžování životního prostředí. Má veškeré předpoklady k tomu, aby fungovala bezproblémově. Zhotovila ji spolehlivá, velká firma, na kterou kladla obec nemalé nároky. Při slavnostním otevření stavbě požehnal místní římskokatolický farář Marcel Timko. ♦

Jana Rozkošná



Jaký byl rok 2011 v mikroregionu Blaník?



Stejně tak jako v předchozích letech byla činnost mikroregionu zaměřená převážně na obnovu

vodní sítě pro neustále přibývajících nových domů. Městys Louňovice pod Blaníkem dokončil

a rozvoj členských obcí, a to zejména prostřednictvím různých dotačních titulů. V Kamberku za vydatné pomoci místních dětí postavili zahradní domek, pergolu a v místní části Hrajevice také dřevěný altán. Pergola i altán jsou osázeny popínacími rostlinami, vysazen byl i záhon květin a trvale zelených rostlin a zároveň došlo k celkové obnově zeleně v obci.

Také Dub, místní část obce Kondrac, se konečně dočkal dlouho očekávaného vodovodního řádu, stejně tak v Měřeticích došlo k rozšíření stávající vodovodní sítě pro neustále přibývajících nových rodinných domů. Městys Louňovice pod Blaníkem dokončil

třetí a finální etapu opravy klášterní zdi. Tato gotická kulturní památka je jedním z posledních viditelných dokladů existence zaniklého premonstrátského kláštera. Budova základní a mateřské školy v Louňovicích pod Blaníkem se dočkala výměny oken, expozice včelařského muzea získala důstojnější zázemí v nově opraveném památkově chráněném objektu pod zámkem. Nemalé dotace na pořízení lesnické techniky získala kromě Louňovic pod Blaníkem také obec Načeradec, sbory dobrovolných hasičů v obcích Měřetice, Ostrov a Vracovice rozšířily své vybavení o další techniku, výzbroj a výstroj.

V polovině loňského roku mikroregion Blaník dokončil také svou dlouho plánovanou propagační brožuru. V neposlední řadě také pořídil webové stránky, a to zásluhou několikanásobné držitelky ocenění Zlatý erb Jitky Jandové. ♦

Eliška Švejdová

►► Mikroregion Český smaragd

V Trhovém Štěpánově postavili spolkový dům

Hned vedle Muzea Štěpánovska najdete dnes v Trhovém Štěpánově nový objekt právě vybudovaného Spolkového domu. Zaujme vás odvázným architektonickým řešením – z jedné strany překypující tradicí, z druhé části domu modernou a hravou zahradou. Příjemně na vás zapůsobí také přírodní materiály a hezké detaily venkovského rázu.

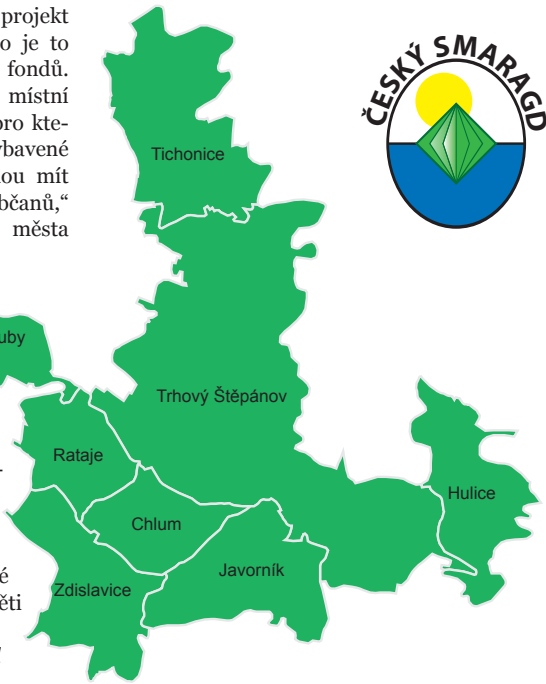
Spolkový dům město postavilo především díky dotaci Regionálního operačního programu Regionu soudržnosti Střední Čechy ve výši 11,5



milionu korun. Celkem přišel tento projekt na 14 milionů korun. „Pro naše město je to největší projekt dotovaný z evropských fondů. Podařilo se nám vybudovat zázemí pro místní organizace i rozvoj kulturních aktivit, pro které vznikly v budově kvalitní a dobře vybavené prostory. Věřím, že tyto prostory budou mít pozitivní vliv na rozvoj aktivit našich občanů,“ vysvětluje motivace projektu starosta města Václav Nekvasil.

Město Trhový Štěpánov dům slavnostně otevřelo 8. listopadu. Od té doby slouží například členům Svazu dobrovolných hasičů, Klubu aktivního stáří, Organizaci 5. prosince, klubu dětí, mysliveckému sdružení a dalším organizacím. Pro občany a další hosty je k dispozici přednáškový sál s vybavením pro semináře, koncerty i videoprojekce. Areál Spolkového domu nabízí také dvůr a zahradu s herními prvky pro děti a altánem. ♦

Eva Vrzalová, Petr Zapletal



Mikroregion Český smaragd má nový web!

Adresa zůstala stejná, ale vzhled webových stránek svazku obcí Mikroregion Český smaragd se změnil. Uživatelé na nich najdou nejen informace o všech osmi členských obcích, ale hlavně o aktivitách a novinkách mikroregionu. „Rádi bychom pomocí internetu do dění více zapojili obyvatele, místní podnikatele i turisty. Chceme dát příležitost také místním fotografům a nadšencům,“ popisuje cíle nového webu manažerka mikroregionu Eva Vrzalová.

O vytvoření www stránek se pokusili tři samouci z členských obcí svazku, bez pomoci profesionálů se ale neobešli. Dřívější web mikroregionu byl zastaralý a strnulý. Na tom novém by měl být vidět pulsující život svazku. V kalendáři akcí najdou návštěvníci internetového profilu nejbližší plánované slavnosti, koncerty nebo sportovní akce. Podívejte se na www.ceskysmaragd.cz/! ♦

Eva Vrzalová



Opravené náměstí ve Voticích bylo slavnostně otevřeno

Město Votice loni realizovalo úspěšně dva projekty, na které získalo dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy. Jednalo se o rekonstrukci votické základní umělecké školy (byla uvedena do provozu v září) a revitalizaci Komenského náměstí.

Projekt celkové revitalizace Komenského náměstí v uplynulých měsících výrazně ovlivňoval život v centru Votic. Během této doby hlavní votické náměstí výrazně změnilo svou tvář. Smyslem rekonstrukce bylo v rozumné míře zkoordinovat dopravu a vytvořit zde skutečně klidovou zónu, která je pro každé náměstí charakteristická a nezbytná. Součástí akce byla i proměna Malého náměstí, kterému se říká V Židech.



Tady vznikl památník votickým Židům, kteří zahynuli během 2. světové války, a došlo k několika parkovým úpravám. Celkové náklady byly původně 25 800 000 Kč, výběrovým řízením se částka snížila na 16 485 675 Kč, dotace pokryla 51% nákladů.

Všechny práce byly dokončeny v řádném termínu a 25. listopadu proběhlo slavnostní otevření náměstí za přítomnosti hejtmána Davida Ratha a dalších představitelů Středočeského kraje a Úřadu regionální rady. Před vlastním přestřižením pásky nedaleko kašny došlo na několik slavnostních vět, v nichž hejtmán připomněl, že náměstí v loňském roce nezměnilo svou podobu jenom ve Voticích, ale také například v Příbrami nebo Sedlci-Prčici. Změna „vizáže“ náměstí (a tím i centra města) je podle

hejtmána náročným projektem, jehož výsledek bude mít vždy své zastánce i odpůrce. Co člověk, to jiný názor... V odpoledních a podvečerních hodinách se pak na náměstí konal adventní jarmark a rozsvěcení vánočního stromu. ♦

Rok 2011 v mikroregionu Džbány

Začátek nového roku bývá dobou ohlédnutí za rokem uplynulým. Společně se starosty z mikroregionu obvykle hodnotíme rok při vánočním zasedání svazku obcí, já tak učiním ještě jednou i na stránkách posázavského zpravodaje. Odměnou za kvalitní spolupráci obcí je 20 úspěšných projektů podpořených dotační částkou 14 221 568 Kč, kterou obce získaly prostřednictvím mikroregionu. V obcích a městech probíhaly rovněž důležité akce, na které obdržely dotace skrze různé zpracovatelské agentury, které žádosti zpracovaly. Rok 2011 jsme se věnovali rovněž propagaci našeho svazku obcí – s přispěním dotace od Středočeského kraje jsme vydali cyklistickou mapu a brožuru o naučných stezkách. Nová cyklomapa Votická kopretina byla slavnostně pokřtěna při

prvním ročníku Cyklotoulky, která by se měla stát příjemnou každoroční tradicí. Během roku 2011 jsme se snažili peníze pro obce nejen získávat z nejrůznějších fondů, ale mikroregion do svých obcí peníze zpět investoval. Prostředky, které se podařilo nashromáždit, byly použity k opravě komunikací, zapojení dětí do sportovních akcí pro děti i seniory. ♦

Eliška Zemanová



Poskytovatel dotace	Druh dotace	Získaná dotace
Středočeský kraj	Program FROM	3 990 000 Kč
Středočeský kraj	Fond kultury a památek	131 050 Kč
Ministerstvo pro místní rozvoj	Opravy komunikací	3 092 000 Kč
Ministerstvo pro místní rozvoj	Zapojení dětí - hřiště, stezky, veřejná prostranství	646 350 Kč
Ministerstvo pro místní rozvoj	Vesnice roku	2 600 000 Kč
Ministerstvo pro místní rozvoj	Podpora technické infrastruktury	200 000 Kč
Ministerstvo zemědělství SZIF	Program rozvoje venkova	66 150 Kč
Ministerstvo zemědělství SZIF	LEADER	3 496 018 Kč
Celkem		14 221 568 Kč

CHOPOS – optimalizace školství je pro obce nepřijatelná

Jsme na přelomu roku a jistě by se slušelo napsat pár optimisticky laděných vět s přáním lepších zítřků. Nemohu ale jinak, než se zmínit o další chystané nespravedlnosti. Venkovští starostové stojí opět před dalším problémem. Minulý rok probíhal ve znamení boje o zajištění kvalitní dopravní obslužnosti regionu, ten následující bude doplněn o záchranu základního školství na venkově. Určitě by nejen mě zajímalo, který chorý mozek přišel jako první s myšlenkou koncepce, která hodlá drasticky zredukovat množství našich venkovských škol. Rozumím tomu, že je třeba šetřit, hledat úspo-



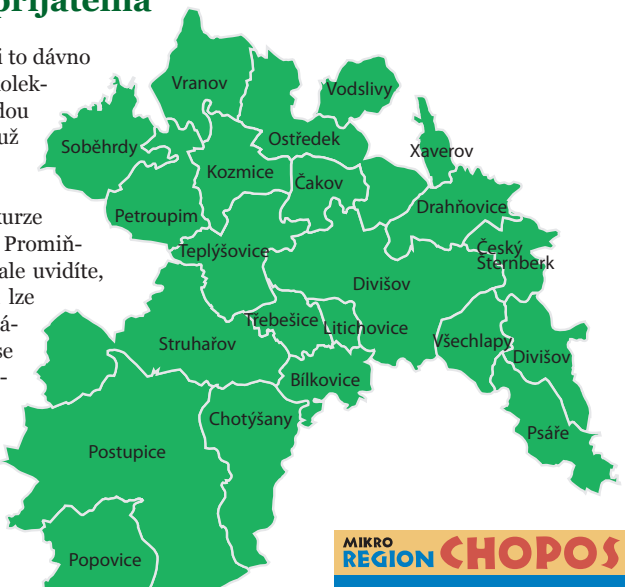
ry, ale jsou oblasti, které se penězi měřit nedají. Mezi ně jistojistě patří základní vzdělávání.

Koncepce řeší řadu návrhů, ale ten nejpálčivější, který povede k redukci škol, je minimalizace normativu 26 dětí a více na jednu třídu. Venkovské školy toto číslo nemohou v žádném případě splnit a ani z pochopitelných důvodů nechťejí. Patřím k ročníkům, kterým se říká „Husákovy děti“. Vrstevníci mi jistě dají za pravdu, že učení v přeplněných třídách se třiceti a více spoluža-

ky nebylo snadné. V zahraničí si to dávno uvědomili a podporují méně kolektivní učení. U nás se ale najdou průkopníci něčeho, co jinde už dávno zavrhl.

Nedávno jsem se zúčastnil exkurze ve velkokapacitních kravínech. Promiňte mi, že použiji tento přírůbek, ale uvidíte, že chov krav a produkci mléka lze porovnat s „velkokapacitním základním školstvím“. Zemědělci se snaží pomocí minimálních nákladů vyprodukovat co nejvíce kvalitního mléka. Optimalizují krmné dávky, míchají perfektní krmiva a pokud možno vše automatizují. O tomtéž je optimalizace školství. Jestli si někdo myslí, že způsobem optimalizovaného nalévání vědomostí do hlaviček dětí dosáhneme větší efektivity, že velkokapacitní školství vyprodukuje chytřejší mozky, které povedou naši zemi k prosperitě, musí být čistokrevný blázen.

Co je na koncepci velmi nebezpečné? Je příznivá pro velké městské školy. Starostové velkých měst se návrhu bránit nebudou a povětšinou optimalizaci podpoří. Je tedy na nás, starostech obcí vesnických, abychom tomu zabránili. Od vstupu naší země do EU se snažíme o obnovu venkova, snažíme se o kvalitní život venkovského obyvatelstva a hledáme nové inovativní způsoby identifikace člověka s venkovským prostorem. K tomu nám mimo jiné pomáhají Evropou financované programy. Na-



vržená koncepce je opak toho, o co jsme se doposud snažili. Zcela jasně odporuje pravidlům Programu rozvoje venkova. Myslím, že by se o chystaných změnách měli dozvědět v Bruselu. Bojujme tedy za naše malé školy na všech úrovních, které nás jen napadnou, myslíme na naše děti, myslíme na budoucnost a ne pouze na peníze.

Na závěr mi dovoluete popřát nám všem do nového roku pořádnou porci zdravého rozumu, kterého se čím dál víc nedostává a starostům obcí samospráv hodně sil pro boj za náš krásný venkov. ♦

Miroslav Kratochvíl

U silnice mezi Petroupimí a Bedřčí opět stojí třešňové stromořadí

Silnici mezi Petroupimí a Bedřčí opět ozdobí třešňové stromořadí. Jeho obnovu prosadil obecní úřad Petroupim podpořený místními obyvateli a bedřčskými hasiči. První stromky společně vysadili loni na podzim, pokračovat chtějí i letos rok. „Od Petroupimi k Bedřčí vždycky vedla třešňová alej, pamatujeme se na ni z dob, kdy jsme tudy chodili do školy. Kvůli negativním vlivům zemědělské výroby ale stromy postupně uhynuly. Rozhodli jsme se je vysadit znovu,“ řekl petroupimský starosta Jiří Černý.

Vysadit novou alej podle něj ale není jednoduché. Správcem silnice je Středočeský kraj, museli proto nejprve získat jeho svolení. Kvůli bezpečnosti provozu jim povolil osadit pouze jednu, vyvýšenou stranu silnice. Prosadili si i vysazení třešní, které k silnici historicky patřily. Problémem ale bylo koupit jejich vysokokmennou odrůdu. Nakonec sehnali 40 stromků, které stačily na zhruba polovinu zamýšleného stromořadí.

Do výsadby se zapojilo na 40 dospělých a dětí. Den předem dobrovolníci vykopali jámy a připravili kůly potřebné pro uvázání stromů.

Druhý den se všichni sešli na návsi, společně odjeli na místo a pustili se do práce. „Někdo sázel, někdo zatloukal kůlky, někdo nosil vodu a zaléval,“ popsal starosta. Hasiči z Bedřče přivezli čaj a koláče, což v mrazivém počasí přišlo vhod, stejně jako buřty vlastnoručně opečené na ohýnku.

Podle starosty obnovili petroupimští dobrovolníci už před dvěma roky alej u polní cesty vedoucí k lesu. Tenkrát v ní společně vysadili javory, duby a jasany. „Osvědčilo se to, proto jsme loni udělali podobnou akci. Zapojily se do ní celé rodiny i s dětmi. Určitě

v tom chceme pokračovat,“ dodal starosta. Příležitost budou mít zájemci příští rok, kdy chce obec dokončit obnovu třešňové aleje z Petroupimi do Bedřče. ♦

jt



Choceradská sokolovna po požáru znovu ožívá

V noci ze 13. na 14. května loňského roku vyhořela v Choceradech sokolovna. Touto pohromou byla postižena jedna z dominant obce. Původní zájezdní hostinec starý zhruba 250 let věnoval



Tělocvičné jednotě Sokol a Občanské vzdělávací jednotě Komenský v roce 1921 kníže A. Khevenhüller-Metsch, majitel panství Komorní Hrádek, pod nějž Chocerady spadaly. Od tohoto roku objekt nese název sokolovna. Místní spolky Tělocvičná jednota Sokol a Občanská vzdělávací jednota Komenský si ji tehdy vlastními silami s finanční podporou firmy Jasanský z Hvězdonic přestavěly. Za pět měsíců bylo vybudováno jeviště, šatny, byl pořízen divadelní inventář, v budově bylo zavedeno elektrické osvětlení.

Podle oficiální vyšetřovací zprávy byla příčinou požáru závada na elektrickém rozvodu bez zavinění. Jenom náhodné a pohotové oznámení a včasný zásah hasičů zabránily větší zkáze budovy. Požár vznikl v půdním prostoru stačil zachvátit „pouze“ střechu s krovy a nepronikl naštěstí do spodních dvou podlaží. Co ale nezničil oheň, dokonala voda nutná k jeho uhašení. Sokolovna byla promočená až k základům a utrpěla velké ztráty a škody. Požár však nenapáchal škody jen na budově. Divadelní spolek přišel o vše, co k divadlu potřeboval. Kostýmy, kulisy, osvětlení, jeviště ... Hned první den po požáru se shromáždily síly dobrovolníků k záchraně toho,



co požár nezničil, a likvidaci toho, co po sobě zanechal. Důležitá zpráva přišla několik dnů po požáru. Budovu prohlédl statik a konstatoval, že statika budovy nebyla narušena. Mohlo se proto začít s opravami.

Při likvidaci zbytků střešní konstrukce byl na jednom z trámů nad přísálím objeven vzkaz starý 124 let. Připomínal tragédii z roku 1887, kdy při opravě střechy sokolovny zahynul jeden z dělníků. Píše se v něm: „Léta páně 1887, 26. 8. - Zde se zabil František Hýna, pokrývač z Kocerad.“

Pro likvidaci následků požáru, stavbu provizorního zastřešení a pro výstavbu nové střechy byly



použity finanční prostředky získané veřejnou sbírkou, finanční dary obcí Chocerady, Hrusice, Vranov, Vodslivy, Hvězdovice a odškodnění od pojišťovny. Vlastníci sokolovny jsou vděční za každý poskytnutý finanční prostředek. Veřejná sbírka byla vyhlášena bezprostředně po požáru. V současné době sbírka stále probíhá

Základní škola v Senohrabech prošla rozsáhlou modernizací

Moderní učební prostory zářící barvami, školní kabinet, malá kuchyňka pro výuku vaření, nové sociální zařízení, zateplená fasáda. To je výsledek druhé etapy rozsáhlé rekonstrukce, již v posledních letech prošla Základní škola Senohraby. Náklady investiční akce se vyšplhaly na 8,4 milionu korun, z toho 80 procent pokryla dotace z Regionálního operačního programu Střední Čechy a zbytek zaplatila obec ze svých zdrojů.

„Naše základní škola je velice oblíbená, má dobrou pověst. Chodí do ní nejen děti ze Senohrab, ale také ze sousedních obcí Hrusice, Mirošovice, Pětihosty a Čerčany. Rodiče se o školu velmi zajímají a přispívají také na její činnost. S jejich pomocí jsme například vybavili počítačovou učebnu,“ řekl senohrabský starosta Pavel Pangrác. Škola navíc ze svých finančních prostředků a z darů rodičů nechala ještě vydláždít prostor před budovou. Vznikla na něm malá hřiště na basketbal a vybíjenou a takzvaný hravý chodník se skákacím panákem.

Rekonstrukci školy se zvýšila její kapacita z původních 60 na 100 dětí. Podle starosty by to mělo pokrýt poptávku i do budoucna. Senohrabskou školu navštěvují děti od 1. do 5. ročníku, většina žáků vyššího stupně pak dojíždí do Mnichovic. „Tamní základní škola je ale na kapacitním maximu, tak se bojíme, jestli nebudeme mít problém tam naše děti umístit,“ dodal starosta. Obec podle něj uvažovala o nějakém technickém zvýšení počtu tříd školy, třeba pomocí kontejnerové přístavby. „Zatím ale nemáme zpracovány podklady. Byla by to obrovská investice, musí se proto nejdříve dobře propočítat, a to i s ohledem na demografický vývoj nejen Senohrab, ale i obcí v okolí,“ poznamenal starosta. Základní škola je podle něj v současnosti zajištěna dostatečně, modernizací by ale potřebovala mateřská škola. Byla postavena před téměř 15 lety a rekonstrukci si spolu s ní žádá také kuchyně, která připravuje obědy pro obě školy. „Vaří zhruba 150 obědů denně, a to i pro cizí strávníky, a její kapacita je naplno využita,“ řekl starosta.

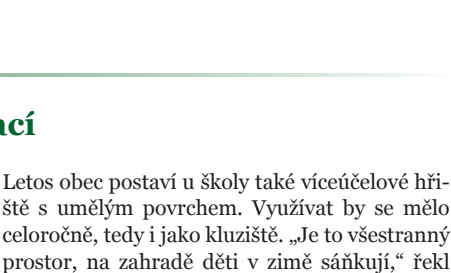


a vlastníci sokolovny uvítají finanční dary, které by jim pomohly vybudovat novou elektroinstalaci na jevišti, v sále a přísálí, šatnách a chodbě prvního patra sokolovny. Bližší informace o veřejné sbírce včetně čísla účtu jsou zveřejněny na internetových stránkách choceradského divadla.

Budova sokolovny je už pod novou, krásnou střechou. Uvnitř probíhají intenzivní práce brigádníků, vesměs členů obou spolků. „V současné době je naše činnost zaměřena na první patro sokolovny – šatny, jeviště, sál, přísálí a chodbu. Stěny a stropy musíme oškrábat a zbavit plísní a následně znovu vymalovat. Je třeba „postavit“ nové jeviště. Musíme strhnout strop nad přísálím a vybudovat nový. Musíme zajistit novou elektroinstalaci v celé budově a čekají nás další práce,“ popsal Jan Herbst. Opravuje se také přízemí s restaurací, a to s pomocí jejího nového nájemníka.

Členové obou spolků už odpracovali na opravě sokolovny několik tisíc hodin, další stovky hodin jdou na vrub dalších dobrovolníků. Snahou všech je co nejdříve obnovit chod obou pater budovy. Podrobné informace o postupu prací jsou na www.divadlochocerady.cz. ♦

Ivo Kořínek, Jan Herbst



starosta. V areálu je už hřiště pro menší děti, které obec vybudovala v rámci projektu O velké přestávce, na hřiště! ♦

jt

Chceme děti na vsi

I přes běžné starosti starostů obcí s nabubřelou arogantní administrativou, kterou jsou čím dál více zaplavováni, i přes běžné starosti třeba s územním plánem, zimní údržbou, starostmi o obecní les, odpady, hasiče, důchodce, si starostové stále častěji uvědomují, že lidé na venkově pomalu ubývají. Jistěže jsou výjimky, ale většinou mladí vystudují a rozprchnou se do měst, která nabízejí mnohem více příležitostí nejen pracovních, ale i kulturních, společenských a v neposlední řadě také těch snadno dostupných nejrůznějších marketů, kde je dostatek vymožeností, za které se dá utrácet.

Můžeme dlouze porovnávat argumenty mezi městem a obcí, ale stejně si budeme muset zvyknout, že především v obcích vzdálenějších od měst bude slyšet místo dětského povykávání na návsi spíše šoupaní bačkor. Právě proto, aby vesnice neskončily jen jako víkendové tábory nebo osady důchodců, je zapotřebí vytvářet podmínky pro mladé, aby zůstali na venkově, vychovávali tady své děti a rozvíjeli tradice a život venkova.

Jednou z mnoha možností, jak pomoci venkovu, je Program obnovy venkova Ministerstva pro místní rozvoj České republiky. I díky tomuto programu se obcím daří udržovat rozšířenou infrastrukturu zázemí pro rozvoj na vsích. V loňském roce se s podporou mini-

sterstva pro místní rozvoj podařilo vybudovat dětské hřiště v obci Kuňovice, kde přidali ze svých úspor nemalý peníz a vybudovali hned vedle víceúčelové asfaltové hřiště i s oplocením a travnaté hřiště na malou kopanou. V obci Dunice vylepšili sportoviště na návsi o osvětlení a několik herních prvků. V obci Dolní Kralovice měly děti jasné plány o tom, jak má vypadat dětské hřiště, a tak z jejich nápadů a návrhů nakonec vzniklo hned vedle fotbalového hřiště s tribunou opravdu velké dětské hřiště za přibližně šest set tisíc korun.



Ministerstvo pro místní rozvoj opět v loňském roce obcím umožnilo restaurovat mnoho drobných místních památek, které nejsou zapsány na ústředním seznamu památek. Takzvané památky místního významu se daří i v malých obcích postupně opravovat, a to také díky tomu, že je za tímto účelem vypsán dotační titul MMR. V opačném případě by totiž obce nemalé částky neinvestovaly do oprav těchto památek, protože většinou je mnoho důležitějších akcí, které je třeba realizovat. V minulém roce se podařilo opravit památky v obcích Horka II, Bernartice a Borovsko, Mnichovice, Borovnice nebo Studený. ♦

Základní a mateřská škola v Dolních Kralovicích má opravenou tělocvičnu

Obec Dolní Kralovice na Benešovsku v říjnu 2011 slavnostně otevřela a předala Základní a mateřské škole Dolní Kralovice do správy tělocvičnu za účasti zástupců Středočeského kraje pana PaedDr. Milana Němce, radního pro školství a sport, paní Jiřiny Fialové, předsedkyně

Rekonstrukce započala v červenci a byla dokončena začátkem října. Jednalo se o kompletní opravu, výměnu oken - luxfery za plastová okna, výměnu střešního pláště včetně zateplení, místo zničené palubovky je nová litá podlaha, budova byla zateplena a dostala novou fasádu, vybuodovalo se chybějící zázemí (sociální zařízení pro chlapce, děvčata a učitele).

Obec mohla celou akci realizovat díky dotaci ze středočeského krajského úřadu z programu FROM ve výši 6 250 000 Kč. Celkové náklady na rekonstrukci byly 7 000 000 Kč. Stavební práce zajišťovala a prováděla firma Dolnokralovická stavební s.r.o., která z vítězila ve výběrovém řízení. „S prací a kvalitou jsme naprosto spokojeni,“ říká starosta obce Anto-

výboru pro zdravotnictví Středočeského kraje a pana JUDr. Stanislava Grospíče, poslance Parlamentu ČR. Součástí slavnostního otevření bylo i přátelské setkání všech učitelů, kteří učili v původních i nových Dolních Kralovicích.

nín Bašta a dodává: „Tělocvična byla další částí školy, kterou se nám podařilo opravit. Zbývá nám ještě stravovací pavilon s družinou v prvním patře a drobné opravy na 1. stupni. Neuspěli jsme s žádostí o dotaci z ROP Střední Čechy,



Zdeněk Sternberg spojil celý život s Posázavím, opustit ho nechce



Pohled z okna hradu tyčícího se na kamenném ostrohu nad řekou Sázavou hraběte Zdeňka Sternberga nikdy neomrzí. A to tu žije s přestávkou, vynucenou totalitou, bezmála 70 let. Kdysi oblíbené dlouhé procházky po okolí už ale tolik nevyhledává. A není to jen kvůli jeho vyššímu věku, ale především kvůli změnám, kterými v posledních letech posázavská krajina prošla. Místa, kde kdysi byla divoká příroda, kde pozoroval pasoucí se srnčí a chodil na čekanou, se zásadně proměnila. Ale k horšímu. „Kdysi dávno jsem byl v zimě v noci na obchůzce blízko soutoku Blanice se Sázavou, byl mráz 15 stupňů pod nulou a kolem bylo takové ticho, že když o 100 metrů dál běžel zajíc, dělal na zmrzlém sněhu obrovský rámus. Takové zážitky dneska už neexistují. Daleko široko je slyšet dálnice, mezi Blanicí a Sázavou je jedna chata vedle druhé, výrostly tam ploty, pěšinky, dráty vysokého napětí,“ posteskl si Zdeněk Sternberg. Jednou se pokusil najít svá oblíbená místa a vydal se za nimi podél břehu Blanice. Našel ale jen opuštěný, zchátralý dětský letní tábor zarostlý kopřivami.

Recept, jak české krajině pomoci, Zdeněk Sternberg nezná. Je podle něj hodně obtížné něco zvrátit nebo regulovat, mladí navíc ke krajině svého domova tolik netihnou. „A pak je tady ještě jedno specifikum, které jinde není a které vzniklo v době normalizace – chataření, taková vnitřní emigrace. Žil jsem 23 let v zahraničí, Rakousku a Bavorsku, a tam měli lidé stálou chatu jen výjimečně. Na dovolenou jezdili do penzionů, hotelů a zotavoven,“ vzpomněl.

Ale možná se blýská na lepší časy. Lidé se v poslední době začínají do přírody vracet, živo je na cyklostezkách i na řece Sázavě. „Za mého mládí vodáctví téměř vůbec nebylo. Můj otec tehdy koupil skládací kajak, což byla senzace. Byly to dva obrovské batohy, v jednom byl potah, v druhém kostra lodi, museli jsme ji nejprve složit. Sjeli jsme tak Sázavu, Berounku i Labe



S řekou má spojeny také vzpomínky na ledy. Každý rok, kdy se na řece objevily ledové kry, byl most v Českém Šternberku plný lidí, kteří si tu podívanou nechtěli nechat ujít. „Voda stoupala, kry se začaly lámat. Informace, že jdou ledy, se šířila velice rychle,“ zavzpomínal Zdeněk Sternberg. Byl to podle něj zajímavý úkaz, s poklesem hladiny zůstaly některé kry na březích, kde postupně odtávaly, nijak se ale nevyužívaly. Na hradě sice měli ve sklepe velkou ledárnu, vozil se ale do ní led z Brtnického rybníka, který leží na vrstevnici, doprava proto byla jednodušší. „Celou zimu se tam sekal led, nakládal se na koňské povozy, bylo toho přes 100 fůr, na hradě se pak spouštěl dolů do sklepa. Fungovalo to jako lednice, v podlaze byla díra, kterou odtávající voda z ledu odtékala. Vydrželo to až téměř do další zimy,“ popsal Zdeněk Sternberg.

Pamatuje i vory na Sázavě, které voraři v zimě skládali z kmenů v pískovně pana Brouska a na jaře je spouštěli na vodu. Kmeny svazovali k sobě a jednotlivé díly vorů pouštěli po proudu dolů. „Běželi jsme se na to dívat k jezu, protože tam to bylo zajímavé. Když první vor zamířil do propusti, začal táhnout ostatní, které byly na něj navázané. Byl to ohromný tah, ale vory vydržely,“ dodal Zdeněk Sternberg. Zavzpomínal také na dětské výpravy po okolí, které podnikal se svými vrstevníky z podhradí. „Hráli jsme si na indiány, znali jsme v okolí každý strom,“ říká.

Rád vzpomíná i na cesty Posázavským Pacifikem, jímž jezdil na víkendy domů za rodiči ze



studii v Praze. „Dneska už lokálkou skoro nikdo nejedzí. U každé chalupy stojí nejméně dvě auta,“ dodal. A na ještě jeden negativní trend upozornil – na úbytek místních lidí. „Proti mému mládí je v Českém Šternberku polovina stálých obyvatel, chalupy jsou jen zčásti obydlené trvale,“ poznamenal. Nelíbí se mu ani živelná bytová výstavba. „Každý dům je jiný, mnohé se sem ani nehodí. Vymizel cit pro přírodu a krajinu. Když si naši dědové nebo pradědové postavili chalupu ve vesnici, tak se do toho prostoru hodila a pomáhala utvářet celkový dojem místa. To v současnosti nějak vymizelo,“ uvedl Zdeněk Sternberg. Svůj domov by ale přesto neměnil. „Kdyby mi někdo řekl, že se musím odstěhovat do Prahy nebo Vídně, byl bych nerad. Nešel bych,“ říká. ♦

Jana a Miloslav Perníčkovi: Koně jsou láska i řehole



Jak to vypadá, když se láska ke koním stane životním posláním? Odpověď hledejte na Farmě Heroutice Jany a Miloslava Perníčkových. Život na statku uprostřed polí kousek od Neveklova se na první pohled může zdát idylický. Ale jen tomu, pro nějž je jen romantickým koníčkem. „Pokud si ho zvolíte za živobytí, je to tvrdý byznys,“ říká otevřeně Miloslav Perníček. Své volby však nelituje. Jedním hlasem ale přiznává, že na stejné vlně musí být v rodině nalaďeni oba partneři. Jeho manželka Jana mu dává za pravdu.

Jak vypadá běžný den na koňské farmě? „Vstáváme v 06:00, na 07:00 chodí personál. Máme zhruba 45 koní, areál intenzivně využíváme pět dní v týdnu, takže v závislosti na kapacitě ubytovny u nás neustále přespává deset až 15 lidí. A stejný počet jich u nás i trénuje. Koně se ale musí taky nakrmit, pustit do výběhu, trénovat, musí se pro ně nasušit seno, sehnat sláma... I když máme tři pomocníky, je to pro nás práce tak do 22:00, protože naše činnost nekončí tím, že zavěsíme stáje,“ popsal Miloslav Perníček. Lidé, kteří u nich s koněm trénují, si navíc chtějí taky popovídat o tom, zda udělali nějaký pokrok, a taková setkání se kolikrát protáhnou do půlnoci.

Heroutická farma má jedno specifikum – zaměřuje se také na jezdecký výcvik dětí od nejtitějšího věku. „Myslíme si, že když se chce někdo naučit dobře jezdit na koni, musí dostat správnou školu už jako malé dítě. A děti nás pak také dál reprezentují na soutěžích, protože dospělí většinou jezdí jen po lese,“ uvedl Miloslav Perníček. Farma Heroutice patří mezi renomované jezdecké školy v Česku.

K jejímu dobrému jménu pomáhá i spolupráce s řadou odborníků, například bývalým vynikajícím jezdcem a trenérem Jurajem Hanulayem. Heroutičti také stáli u zrodu pony sportu v České republice a každoročně pořádají velké množství závodů pro děti i dospělé na malých i velkých koních.

Miloslavu Perníčkovi hodně času zabere i funkce v jezdeckých organizacích. Je viceprezidentem Svazu chovatelů českého teplokrevníka a Asociace svazů chovatelů koní, trénuje pražské strážníky. „S manželkou už sami na koních nejedzíme, s přibývajícím věkem a bez tréninku je riziko úrazu větší. Jezdění mi chybí, ale jsem si vědom toho, že když já nebo Jana spadneme z koně, ohrozí to provoz farmy,“ říká Miloslav Perníček. Na dovolené byli naposledy před pěti nebo šesti lety.

Toho, že si koně „pustili“ tak blízko k tělu, Perníčkovi nelitují. „Nejkrásnější léta u koní byla ta, kdy to člověk dělal dobrovolně, když měl jiné



zaměstnání a koně dělal jako koníčka. Teď je to tvrdá řehole, zvlášť v dnešní době, kdy lidé první peníze vydají nejprve na osobní potřeby, bydle-

ní a jídlo a až potom myslí na kulturu a sport,“ dodal Miloslav Perníček. Samotný chov a prodej koní podle něj v Čechách nikoho neuživí, proto své aktivity rozšířili. Vybudovali pension a nabízejí také prostory pro školení a semináře. Pomohly jim k tomu i dotace ze Strategického plánu Leader, který administruje společnost Posázaví o.p.s. „S pomocí Posázaví se rekonstrukce farmy hodně urychlila,“ uvedl Miloslav Perníček.

Miloslav Perníček vedl před rokem 1989 jezdecký oddíl bývalého JZD Neveklov. Manželka Jana, původním příjmením Šašková, byla v minulosti úspěšnou jezdčyní klubu při JZD Tursko. Když po sametové revoluci neveklovské družstvo koně rozprodávalo, Perníčkovi několik z nich koupili a hledali prostory, kde by se jejich chovu mohli věnovat soukromně. Našli samotou Heroutice. „Koupili jsme ji, i když se nám všichni smáli, byly to trosky bez elektřiny,“ vzpomněl Miloslav Perníček. První noc v Herouticích strávili s Janou a malou dcerou ve stanu u lesa. „Dnes na to vzpomínáme. Když jsme usnali, bál jsem se trochu i já, protože se z lesa nesly různé zvuky. Dnes už je nevnímáme a samotou miluje-



me. Život tady má své zvláštnosti, ale převažují kladné nad zápornými. Koně se nedají chovat uprostřed vesnice, potřebují prostor,“ říká Miloslav Perníček.

Životu na samotě Perníčkovi nic obětovat nemuseli. V době mobilních telefonů a aut tam prý život tak těžký není. Farmář má ale jeden sen – přeměnit Heroutice v samostatnou vesnici, v současnosti osada patří pod Mlékovice, které jsou součástí Neveklova. „Heroutice jsou jediné na světě. Podle dobových záznamů je to bývalá tvrz z doby Karla IV., v minulosti byla mockrát vyplněná. Statek má popisné číslo 11, kdybychom byli samostatnou vesnicí, měli bychom číslo 1. První krok k tomu už jsme udělali – rozšiřujeme se a na druhé straně silnice stavíme seník a chceme tam postavit i část stájí a jezdecké středisko,“ popsal Miloslav Perníček.

Další osud farmy podle něj závisí na případných pokračovatelích rodinné tradice. „Dcera k tomu má všechny předpoklady, ale pokud se rozhodne jinak, bylo by mi to líto, ale nic s tím nena-dělám,“ dodal Miloslav Perníček. A zopakoval, že chov koní je řehole, na niž musí být nejméně dva. ♦

jt

Historii benešovského pivovaru začal psát arcivévoda František Ferdinand d'Este



Pivo, pro někoho obyčejný nápoj, může mít také svůj příběh. Důkazem je zlatý mok z benešovského Pivovaru FERDINAND a.s. Jeho historii začal psát už arcivévoda František Ferdinand d'Este v roce 1897. A pivovar si klasický způsob vaření piva udržel prakticky až do současnosti. Sází na technologii s otevřeným spodním kvašením a dokvašováním v ležáckých sklepích, kterou kromě něj používá jen několik českých pivovarů. „Je to pivo poctivé, nešizené, neuspěchané a nepasterizované. Vaří se z nejlepších surovin – sladu, vody a chmele, nic víc, nic má, žádná chemie, žádné přídavky nebo urychlovače, žádné ředění nebo extrakty. V tanku zraje podle typu piva 30–90 dnů,“ říká Václav Vyvadil z obchodního oddělení pivovaru.

Benešovští měšťané získali privilegium vaření piva už v roce 1595. Nejprve si každý vařil pivo sám, později začaly vznikat společné pivovarské domy. První měšťanský pivovar vznikl v Benešově v roce 1872 a o 25 let později ho koupil nový majitel konopištského panství arcivévoda František Ferdinand d'Este za 91 000 zlatých. „Byl to člověk osvícený, do pivovaru investoval tak, že jeho technologie byla nejmodernější v Rakousko-Uhersku,“ řekl Václav Vyvadil. Další rozvoj pivovaru přerušila první světová



válka, na jejímž počátku byl sarajevský atentát na Františka Ferdinanda. Po válce v roce 1918 se pivovar stal majetkem státu.

Po roce 1989 firma několikrát změnila majitele. Nynější podnik, Pivovar FERDINAND a.s., vznikl před čtyřmi roky. Nepatří do skupiny minipivovarů vařících ročně 200 litrů a experimentujících s chutí zákazníkům, nepatří ani do obrovských nadnárodních monopolů. „Jsme regionální český pivovar a s pivem si můžeme vyhrát. Podstatná je pro nás kvalita, která už

nekolisá. Když si dáte pivo dnes nebo za tři měsíce, tak bude pořád stejně dobré. Je to díky tomu, že je jeho vaření pod neustálou kontrolou, a že lidé, kteří tady dělají, mají svou práci rádi a jsou nadšení piváři. A na všechno dohlíží sládek, který ctí tradice vaření piva,“ dodal Václav Vyvadil.

Sázka na tradici je podle něj cestou, jak se dostat zpět k zákazníkovi. Benešovský pivovar má totiž za sebou i roky, kterými se chlubit moc nemůže. Třeba když se jeho pivo prodávalo v supermarketech, lahev za 3,70 Kč. „Koupili byste si ho za tu cenu? Já bych mu nevěřil,“ přiznal Václav Vyvadil. A ještě jednu nepříjemnou zkušenost připomněl – dobu, kdy pivovar vařil hlavně pro osazenstvo zdejších vojenských posádek. „Nebylo to tehdy dobré pivo a ta generace si to pamatuje. Takže musíme bojovat i s minulostí,“ poznamenal.

Trh je ale podle Václava Vyvadila obsazený a bojovat se musí o jeho každý kousek. „Je to běh na dlouhou trať, jsme rádi, že naše pivo začalo chutnat mladým. Kdo naše pivo nechutná, nepochopí. Je potřeba, aby se dostalo do hospod. Ke spotřebitelům pronikáme postupně, základem je určitě region. Je to dáno i logistikou, ale expanzi se nebráníme. Hodně zajímavou je pro nás třeba Praha, proniknout na tamní trh je hodně těžké, i když se tam naše pivo už v několika hospodách čepuje,“ dodal Václav Vyvadil. Benešovské pivo se vyvážá do Maďarska, Finska, Dánska, Švédska, Itálie, na Slovensko, začíná pronikat do Ruska, vzorky zamířily také do Dominikánské republiky a Austrálie.

„Jazýčky“ konzumentů piva jsou podle Václava Vyvadila všude stejné. Problém ale vidí jinde – vinaři mají somméliéra, tedy odborníka, který se vyzná ve vínech a dokáže je kombinovat s pokrmu. „Sommeliér vezme skleničku, podívá se na ni a řekne, že víno pochází z jižní strany. Ochutná a ve vzorku pozná stopu broskve či rybízu. Na lahvi vína si přečtu, k jakému pokrmu se hodí. U piva máte jednu láhev a nikoho už tolik nezajímá, odkud je, z čeho je a jak je vyrobeno,“ posteskl si Václav Vyvadil. Kdyby podle něj hospodský dokázal říct: „Ochutnej, cítíš tam tu hořkost, chuť chleba?“, najednou by každý pochopil, co pije. Je to věc osvěty, hospodský by měl vědět, co prodává



a měl by umět se zákazníky komunikovat. „Měl by jim vysvětlit, že se pivo nevaří jenom z chmele. Toho se tam dává pouze špetka, jako když na biftek dáte trochu pepře. Do varny se chmel sype jenom proto, aby pivo mělo hořkost, jeho základem je ale slad, ječmen,“ dodal.

Velkou výhodou benešovského pivovaru je to, že má vlastní sladovnu. V ní vzniká z ječmene základ zlatého moku. Ječmen se vyčistí a roztřídí, potom se 72 hodin se vzdušnými přestávkami máčí, pak se zrno nechá čtyři až pět dnů klíčit, následuje hvozdní (sušení), odkličování a šrotování. Slad se pak smíchá s vodou, dvakrát se ohřívá, oddělí se z něj tzv. sladina, která se v kotli „okoření“ chmelem a dvě hodiny se vaří. Vzniklá mladina se zchladí, přidají se do ní kvasnice a v otevřených spilkách se nechá šest až deset dnů kvasit. Mladé pivo se pak stočí do tanků, kde dalších 30 až 90 dnů dokvašuje. Potom se z něj odfiltrují zbylé kvasinky, projde studenou pasterací a může se stáčet do sudů a lahví.

Do sortimentu benešovského pivovaru patří výčepní světlé pivo, světlý ležák Premium, tmavý ležák, polotmavý speciál Sedm kulí, světlý speciál d'Este, nealkoholické pivo a kvasnicové pivo. Firma vyrábí také Ferdinandu – limonádu s příchutí malin nebo pomeranče.

Kvalitu benešovského piva oceňují i degustátoři. Naposledy se tak stalo v září na degustační soutěži Českého svazu pivovarů a sladoven, kdy byl Ferdinandův tmavý ležák vyhlášen Českým pivem 2011 v kategorii tmavých piv. Polotmavý speciál Sedm kulí se v červnu stal Regionální potravinou a stejně označení náleží od loňského roku i světlému speciálu d'Este. Obě piva bodovala loni na jaře i na slavnostech piva v Táboře, kde získala stříbrné Pivní pečeti. Sedm kulí je od října Českou chutovkou a pivovar se umístil na 3. místě jako Pivovar roku 2011. ♦

Cesta za zdravím vede přes Kozí farmu Líza

Louka ukrytá za dřevěnými vraty starého statku v Hrajevicích ukrývala malý ráj. Možná k tomu přispěly paprsky slunce, které ji to zářivě odpoledne zkrápěly víc než je obvyklé. Tráva byla nějak zelenější, obloha modřejší a i ty kozy a husy, které se pásly opodál, byly bělejší. Prostě pohoda jak z filmu pro pamětníky. Farmář Miroslav Vosátka přinesl džbánec vychlazeného mléka a misky sýra. „Ochutnejte“, pobídl mě. Bez mučení přiznávám, že jsem kalíšek s bílou tekutinou zvedla k ústům s nedůvěrou.

Kozí mléko! Tolik zatracované, ale i vychvalované. Dá se vůbec bojovat proti podobným předsudkům? „Přijel sem jeden známý s dcerou a jejím přítelem. Když viděl, že jim chci nalít kozí mléko, utekl. Po chvíli se vrátil, a když nás viděl mléko popíjet, překonal odpor a ochutnal. Nakonec ho vypil litr, jak mu chutnalo,“ vzpomněl farmář na jednu úsměvnou historku. V začátcích musel bojovat nejen s nedůvěrou zákazníků, ale také prodejci. Jezdil od Tábora po Prahu a nabízel kozí mléko a sýry. „Vytipoval jsem si prodejce zdravé výživy, jezdil za nimi a otravoval jsem je tak dlouho, až se napili a zjistili, že je to o něčem jiném, než mysleli. Kozí mléko ale musí člověku sednout, protože má jinou strukturu než kravské. Hodně záleží na tom, jak je koza ustájena, čím je živena,“ dodal Miroslav Vosátka.

Kozy jsou podle něj hodně mlsné, vybíravé, zlobivé a závistivé. V kvalitě jejich mléka se odrazí všechno, co sežerou. „Běhají po pastvinách, nepasou se na jednom místě, vybírají si to nejlepší. To ale může být problém, protože samozřejmě to nejlepší je obvykle za plotem u souseda,“ směje se farmář. Na pastvině si podle něj kozy vyberou, na co mají chuť, ať jsou to bylinky, keře

nebo stromy. „Nejlepší je kopřiva, tu mají hrozně rády. Tím, že jim dám volnost výběru, je pak mléko kvalitní a uzdravuje. Pomáhá lidem s ekzémy, alergiemi, nemocemi trávicího ústrojí, poruchami imunitního systému,“ dodal. Svým čtyřnohým svěřencům zpestřuje jídelníček hlavně v zimě, a to senem, obilím, brambory nebo šrotem.

Jak je to tedy s tou léčivou mocí kozího mléka? Miroslav Vosátka ji okusil na vlastní kůži. A byla také jedním z důvodů, proč se do chovu koz pustil. „Dlouho jsem marodil, nikdo ne-



věděl, co mi je. Chodil jsem o berlich a hrozil mi vozík. Pak se zjistilo, že jsem prodělal boreliózu. Někdo mi tenkrát doporučil pít kozí mléko, poslechl jsem a můj zdravotní stav se zlepšil. Když jsem po roce 1989 dostal v restituci zpět náš statek, kde jsem se jako poslední Hrajevík narodil doma v posteli, začal jsem v něm hospodařit. A volba padla na kozy. Postavil jsem kozín a sýrárnu, vyráběl sýry a organizoval agroturistiku,“ popsal začátky své Kozí ekofarmy Líza.

Se znovunabytým farmářovým zdravím znovu ožívá i jeho kozí farma. „Obnovil jsem potřebné certifikace BIO, vyrábím kozí sýry, k tomu pro-



dukuju vejce, drůbeží, králíci a husí maso. Prodávám ze dvora, několikrát jsem zboží nabízel i na trzích. Lidé se k nám naučili jezdit, a když přijdou na dvorek a vidí, jak tady zvířata žijí, tak se sem vrací. Jejich zájem a s ním i výroba stoupá,“ říká farmář. Jeho stádo v současnosti čítá asi 50 koz i kůzlat a letos ho plánuje rozšířit, aby zvyšující se poptávku pokryl.

V kalendáři farmáře dny dovolené nehledje

I když jsou kozy zvířata poměrně samostatná, lidskou péči vyžadují neustále. Stejně jako další osazenstvo vesnického statku. Práce kolem něj je tedy „od nevidím do nevidím“. Miroslav Vosátka říká: „Měl jsem dovolenou předloni, asi po 20 letech, vzal jsem si tři dny, ale stačilo to. Relaxuju v zimě, kdy se nedělají sýry, protože kozy jsou březí. Většina lidí jezdí o víkendech na chalupy, já jsem na ní celoročně. Vyznávám jiný styl života, jiné hodnoty. Celý život dělám v zemědělství a na manuální práci jsem zvyklý. Neměnil bych.“ Když se podle něj člověk kvůli nemoci dostane až na dno, přehodnotí, co je pro něj v životě důležité. „Nemusím mít velké výnosy, ale nemám ani velké náklady. Pravda, statek by potřeboval investice, ale věřím, že všechno přijde. Stačí, když budou mít lidé zájem a naučí se k nám vracet,“ poznamenal.

A jak moje návštěva na farmě Líza skončila? Vypila jsem nakonec dvě skleničky mléka. Vůbec nepáchlo a chutnalo skvěle. K tomu jsem pojdala lahodný přírodní kozí sýr a poslouchala vyprávění farmáře Vosátky. ♦

jt



Týnec nad Sázavou připravuje stavbu cyklostezky i modernizaci dopravního terminálu



Tvář pětitisícového města Týnec nad Sázavou se postupně mění k lepšímu. Byla vybudována kanalizace, opravena škola, přistavěna mateřská školka. Velké investice ale paradoxně brzdí další rozvoj – město si na ně muselo vzít úvěry, které zatížily jeho rozpočet na několik desítek let. Týnec nad Sázavou ročně hospodář se 70 až 80 miliony korun, většina z nich přitom padne na zajištění veřejných služeb a provoz úřadu a organizací, které pod něj spadá, a na splátky úvěrů. Na rozvoj města zbývá řádově kolem pěti milionů korun. Město proto podporuje novelu rozpočtového určení daní, která by do jeho pokladny mohla přinést navíc až 13 milionů korun.

O tom, kam by tyto peníze směřovaly, není třeba přemýšlet. Město má totiž schválený plán rozvoje, o projekty proto nemá nouzi. „Mezi připravované akce patří například výstavba chodníku a cyklostezky do Chrástu, což je asi kilometrový úsek. Vzniknou v místech, kde podél komunikace není chodník a občané z Chrástu se velmi těžko dostávají do Týnce. Je to velmi frekventovaná silnice a pohyb chodců tam není úplně bezpečný,“ říká starosta Martin Kadrnožka. Předpokládané náklady jsou kolem šesti milionů korun. Město na to chce požádat o dotaci z Regionálního operačního programu. „Mezi další věci, které nás dost trápí, patří bezbariérový přístup na městský úřad. Připravujeme projektovou dokumentaci na stavbu výtahu, a pokud se objeví dotace, požádáme o ni. Jsme

ale připraveni výtah vybudovat i na vlastní náklady,“ uvedl Martin Kadrnožka.

Mezi další rozvojové projekty města patří modernizace terminálu autobusového a vlakového nádraží. „Už máme zpracovanou studii, která byla součástí projektu spolupráce mapování trati Posázavský pacifik realizovaného společností Posázaví o.p.s. Teď chystáme projektovou dokumentaci pro územní rozhodnutí. Snažíme se spolupracovat s krajským úřadem a Českými drahami, protože to chceme realizovat komplexně. Projekt bude nákladný, ale slibujeme si od něj, že vyřeší hlavně autobusové nádraží, které toho už hodně pamatuje. České dráhy přislíbily do projektu vložit svoje budovy a pozemky, záleží také na Správě železniční dopravní cesty, jestli bude chtít opravit kolejisti,“ dodal starosta. Bez dotace se ale podle něj akci realizovat nepodaří.

„Trápí nás rozvoj sportovišť. Máme hřiště pro nejmenší děti, která udržujeme, ale chybí sportoviště pro větší děti. Rádi bychom postavili nějakou dráhu pro kola nebo skatepark. Záleží to však opět na penězích, v poslední době ale nebyly naše žádosti o dotace v této oblasti úspěšné,“ posteskl si starosta. Město ale získalo třeba peníze na dovybavení zásahové jednotky místních dobrovolných hasičů. Kraj mu pak dal také 40 000 korun na psychologické centrum pomáhající lidem, kteří odejdou s trestem od přestupkové komise.

„Dostali jsme také grant šest milionů korun na údržbu a obnovu zeleně, kterou zajistí Český svaz ochránců přírody. Práce potrvají tři roky a významně zasáhnou do vzhledu města. Mezi místa, kterých se dotknou, patří svah pod kulturním domem, kde se kompletně vykácely staré a vysadí nové stromy. Změn dozná i střed města mezi panelovými domy, takzvaný rondel. Drobné zásahy v podobě omlazujících řezů čekají zeleň prakticky ve všech částech města,“ řekl starosta.

V minulých letech už město vybuodovalo kanalizaci za desítky milionů korun. „Dokončili jsme ji v roce 2009 a kromě Krusičan a Čakovic jsou už odkanalizovány všechny místní části, je to řádově asi 98 procent obyvatel města. Teď splácíme velký úvěr, který jsme si museli vzít i přesto, že jsme na stavbu dostali významnou dotaci ze Státního fondu životního prostředí. Tento úvěr nás zatíží na 30 let, rozvoj investic proto bude pomalejší, na druhou stranu je to ale krok, který významně zvýšil životní úroveň obyvatel,“ řekl starosta.

Poměrně rozsáhlou rekonstrukci prošla před dvěma lety týnecká základní škola, vyměnila se v ní okna a zateplila se fasáda. Loni město rozšířilo o 50 míst mateřskou školu. Nová dvoutřídková byla postavena ve školním areálu v Komenckého ulici během čtyř měsíců. Stála 8,6 milionu korun. Celková kapacita týneckého předškolního zařízení se tak zvýšila na 209 míst. K zápisu přišlo 143 dětí, přijato bylo 105 z nich. „Evidujeme sice převis poptávky, jsou to ale děti, které mají doma rodiče s mladším sourozencem,“ dodal starosta. Poptávku pomáhají v Týnci nad Sázavou řešit i dvě soukromé mateřské školy, rodiče mohou využít také nabídku soukromého hlídání dětí.

Další rozvoj města se bude řídit novým územním plánem, který po sedmiletých přípravách schválili v říjnu týneckí zastupitelé. Dokument mimo jiné usměrňuje také bytovou výstavbu.



Město větší investice v této oblasti už neplánuje. V minulosti vybuodovalo nové sídliště Na Kněžíně, kde je 126 bytů a dalších 100 bytových jednotek ve dvou domech s pečovatelskou službou. Nárůstu obyvatel se ale radnice nebrání. Problémem je ale nedostatek pracovních příležitostí. Z historických 3 000 až 4 000 pracovních míst je v současnosti zhruba 800. Restrukturalizací, a tím i významným snížením počtu zaměstnanců, prošli někdejší největší zaměstnavatelé Jawa a Metaz.♦

organizace Českého svazu včelařů v Louňovicích pod Bláníkem. A byl také u vzniku tamního včelařského muzea. „Největší včelařské muzeum je v Chlebovicích u Frýdku-Místku, v budově bývalého fojtství. Svou historii má také včelařské muzeum v Rosicích u Brna, které provozuje Český svaz včelařů. Vzácné včelařské exponáty jsou i v Muzeu českého venkova na zámku Kačina u Kutné Hory. Jinak bývá včelařský obor

obvykle součástí zemědělského muzea, které je na každé druhé vesnici,“ říká Milan Plaštiak.

Muzeum včelařství Podblanicka vzniklo v roce 2003 z popudu učitele včelařství Antonína Zrna a několika jeho kolegů. „Podnětem ke vzniku muzea byla plánovaná likvidace včelařského domku v Benešově, kde byly umístěny předměty ze včelařské výstavy a sloužil jako archiv okresního výboru včelařů. Při hledání důstojného umístění těchto předmětů nám vyšel vstříc tehdejší starosta Louňovic pan František Běbr poskytnutím prostoru v louňovickém zámku, který měla obec v pronájmu. Díky němu vzniklo muzeum včelařství v Louňovicích,“ uvedl Antonín Zrno. Exponáty se přestěhovaly z Benešova do Louňovic a zásluhou včelařů z okresu se začalo muzeum rozrůstat. V současnosti už má tak rozsáhlou sbírku, že si z ní může vybírat a některé exponáty může nechat v depozitáři. „Nejvíce vstoupilo do povědomí návštěvníků umístění živých včel, každý rok osazovaných v muzeu Jaroslavem Formanem do prohlížečích úlů v letním období. Mnoho lidí, hlavně mládeže, se zde poprvé seznámí se životem včel,“ dodal Antonín Zrno.

Včelaři tehdy dostali k dispozici nevyužívanou zámeckou chodbu. Proměnili ji v expozici přibližující historii a současnost včelařství v regionu. Některé exponáty zachránili na poslední chvíli. „Takzvané Oettlovy slaměné nástavkové ležany byly vyhozeny z fary v Načeradci. Včelařil v nich údajně pan arcibiskup Beran. Po své deportaci je daroval panu farářovi do Načeradce, který byl jeho přítelem. Vzácný dřevěný medomed mu-

zeu darovali Novotní z Načeradce. Starý „dlabaný klád“ byl získán od Štamberků z Načeradce. Vše zajistil pan Jaroslav Lukeš. Figurální úly z 18. a 19. století zajistil pan Slunečko z Vlašimi,“ vzpomněl Antonín Zrno.

Později včelaři dostali příležitost využít pro své potřeby chátrající domek v sousedství zámku, který je majetkem městyse. Náklady na jeho opravu dosáhly 1,5 milionu korun, z toho většinu pokryla dotace ze Strategického plánu Leader, zbytek zaplatil městys. Kromě muzea vzniklo v domku zázemí spolku a klubové prostory, badatelna, přednášková místnost a depozitář včelařů. Výstavní prostory se ale paradoxně zmenšily, včelaři proto počítají s tím, že exponáty budou obměňovat.

Součástí expozice je například mapa okresu Benešov s vymezením jednotlivých katastrálních území, různé dokumenty, dobové publikace. Muzeum připomíná i regionální včelařské organizace, včetně těch, které už zanikly. V současnosti je na Benešovsku 26 základních organizací Českého svazu včelařů. Nejstarší z nich je ve Vrchotových Janovicích. „Počet základních organizací je prakticky stálý. Někde ale stojí jen na práci dvou, tří lidí. Potom se dostáváme do situací, že když aktivní člen zemře nebo odejde, pokud si nevychoval nástupce, zůstane po něm díra. Nahradit ho bývá těžké,“ posteskl si Milan Plaštiak.

Louňovice pod Bláníkem plánují investice za miliony korun

Výstavba kanalizace a čistírny odpadních vod, výměna oken v základní škole nebo oprava a stavba místních komunikací patří do výčtu plánovaných investičních akcí Louňovic pod Bláníkem. Investice by měly přispět k rozvoji městyse ležícího v Chráněné krajinné oblasti Blaník.

„Potřebujeme vybudovat novou infrastrukturu, hlavně kanalizaci a čistírnu odpadních vod, kapacita vodovodního řádu je dostatečná. Máme projekt, ale čekáme na peníze. Náklady na stavbu kanalizace a čistírny jsou vyčísleny na 120 milionů korun, což z našeho šestimilionového rozpočtu nejsem schopni zaplatit,“ řekla starostka Růžena Kučerová. Nedostatečná infrastruktura podle ní trochu brzdí rozvoj městyse. Dosáhnout na dotace ale není jednoduché už z toho důvodu, že obec leží v chráněné krajinné oblasti – okruh možných žádostí se tím značně zužuje. „Můžeme žádat jen přes ministerstvo životního prostředí, převis žádostí je tam ale velký,“ posteskla si starostka.

Uvítala by proto, kdyby místo nejistého dotačního procesu obce dostaly více peněz přímo do svých rozpočtů. „Mohli bychom si z nich na menší investice ušetřit. Takhle jsme třeba dali jen milion korun za projekt čistírny a kanalizace, ale jestli na ně dostaneme peníze, není vůbec jisté,“ dodala starostka. Kvalitní infrastruktura je podle ní podmínkou



Obecně má Český svaz včelařů v ČR kolem 50 000 členů a přes půl milionu včelstev. „Naše louňovická základní organizace se zatím nedostala na stav ze 70. let minulého století, kdy na tom byla nejlépe, ale postupně se nám daří členskou základnu zvyšovat. Když jsem sem před lety přišel, bylo nás 24, od 1. ledna 2012 nás

bude 30,“ dodal Milan Plaštiak. Zájem mladých včelařů se liší podle regionu, obecně je ale malý. Organizují se v kroužcích, které jsou většinou součástí základních organizací Českého svazu včelařů. „Podle statistiky jsme v regionu v roce 1974 měli 14 kroužků, dneska jich máme jen pět. Nejstarší je v Netvořicích, další jsou ve Vlašimi, Načeradci a Trhovém Štěpánově, ve Vlašimi je ještě včelařský kroužek pod Domem dětí a mládeže,“ shrnul Milan Plaštiak.♦

bytové výstavby. V Louňovicích pod Bláníkem se staví nové rodinné domy například v části Na Hlinách. Bylo by k nim ale třeba postavit i novou místní komunikaci a dešťovou kanalizaci. Náklady na jejich vybudování jsou na každou akci cca kolem tří milionů korun a městys na ně bez dotace těžko dosáhne.

S pomocí dotace od Středočeského kraje z programu FROM budou vyměněna okna ve zdejší mateřské škole a základní škole, kterou navštěvují děti v 1. až 5. ročníku. „Snažíme se první stupeň udržet, protože si myslíme, že když je v obci škola, tak je tam živo,“ dodala starostka. Provoz základní a mateřské školy stojí městys ročně milion korun, na investice do objektu už

proto peníze nezbývají. Bylo by třeba opravit i střechu školy. Městys připravuje také přestavbu nevyužívaného areálu jejího druhého stupně na školu v přírodě. „Pokud bychom na to dostali dotaci, byl by to přínos pro obec i pro děti, které by sem do školy v přírodě mohly jezdit a využít tak krásnou přírodu v CHKO Blaník,“ poznamenala starostka. Předloni městys rekonstruoval tělocvičnu a její zázemí a doplnil herní prvky na dětském hřišti. Dostal na to dotace z krajského programu FROM a z ministerstva pro místní rozvoj.

Strategický plán Leader zase pomohl městyso opravit bývalý domek zámeckého zahradníka. Přestěhovalo se do něj Muzeum včelařství Podblanicka, které do té doby sídlilo na chodbě zámku patřícího TJ Sokol Louňovice. V zámku je kromě obřadní síně také stálá archeologická expozice nazvaná Nejstarší dějiny Louňovic pod Bláníkem ve světle historicko-archeologického výzkumu, sál věnovaný památce louňovického rodáka, skladatele Jana Dismase Zelenky, informační centrum, restaurace a dvě provozovny služeb. Objekt je ale v havarijním stavu a peníze na jeho kompletní rekonstrukci se sehnat nedaří. Sokolové ho proto opravují po částech.♦



Bývalé týnecké továrně na kameninu je 200 let



Patří k dominantám Týnce nad Sázavou. Ve sva-
hu nad řekou stojí už 200 let. Kdyby zdi budovy
dokázaly vyprávět, vydalo by to na pořádně tlus-
tou knihu. Kdysi manufaktura na kameninu,
potom dělnická ubytovna s kulturním sálem.
V současnosti Hotel TÝNEC se Společenským
centrem TÝNEC.

Na začátku byla manufaktura na kame- ninu

Za všechno „může“ hrabě František Josef z Vrt-
by, který počátkem 90. let 18. století založil
v Týnci nad Sázavou manufakturu na kameninu.
Začal ji vyrábět v areálu bývalého hradu. V histo-
rických pramenech se dokonce uvádí, že glazuru
tehdy mleli v románské rotundě. Podle účetních



záznamů vznikla manufaktura zřejmě kolem
roku 1791. Když měl hrabě pocit, že by výroba
mohla prosperovat, rozhodl se postavit východně
od hradního areálu novou továrnu. Stavět se za-
čala asi v roce 1793 a dostavěna byla v roce 1812.
„Není zřejmé, proč začal hrabě Vrtba s výrobou
jemného kameninového zboží, když v té době už
začal prosperovat trvanlivější porcelán. Továrna
proto fungovala jenom do roku 1866, potom v ní
byla výroba zastavena, hlavně kvůli konkuren-
ci a vysokým nákladům na dovoz hlíny a dřeva
na vypalování kameniny,“ říká manželka majite-
le areálu Zuzana Němcová.

V objektu se podle ní moc stop po bývalé manu-
faktuře nedochovalo. „Hledali jsme ve sklepích
pece, podle pamětníků by tam někde měly být
zasypány, nic jsme ale nenašli,“ dodala Zuzana
Němcová. Pomálu je podle ní i dochova-
né kameniny, přestože se traduje, že i slepice
na dvorcích v Týnci kdysi pily z kameninových
talířů. Až v 90. letech 20. století začalo město
uvažovat o tom, že by otevřelo muzeum týnecké
kameniny. Sbírku, kterou mu chtěl darovat
jeden ze sběratelů, ale tehdy odmítlo. Skončila
v Národním muzeu v Praze, které ji Týnci nako-
nec zapůjčilo. Jen díky ní a darům místních oby-
vatel lze nyní v městském muzeu vidět průřez
jednou ze zajímavých historických etap města.

František Ferdinand d'Este přestavěl to- várnou na hotel

Po smrti Františka Josefa z Vrtby v roce 1830
se vlastníkem továrny stal kníže Jan Lobkowicz,
úpadek továrny už ale zastavit nedokázal. Bu-
dovu se nepodařilo prodat a nerealizoval se ani
žádný ze zamýšlených záměrů na její využití,
mezi něž patřilo přeměnit ji v ústav pro dušev-
ně choré, ženské oddělení věznice, vojenský vý-
chovný ústav nebo vojenský špitál.

Objekt nevyužitý týnecké manufaktury byl sou-
částí konopištského panství, jehož správy se
v roce 1870 ujal František Eugen z Lobkowicz.
O 17 let později panství včetně továrny koupil
arcivévoda František Ferdinand d'Este a nechal
ji postupně přestavět na hotel. Ten ale využíval
jen levé křídlo objektu, jeho dlouhodobě nevy-
užitá část se proto v první polovině 20. století
ocitly v dezolátním stavu.

V roce 1951 se majitelem budovy stalo město,
na plánovanou celkovou rekonstrukci ale ne-
mělo peníze. Správu proto převedlo v roce 1959
na národní podnik Metaz, který ve dvou eta-
pách objekt přestavěl na kulturní
dům a dělnickou ubytovnu. Sta-
vební úpravy ale podstatně zasáh-
ly do původní konstrukce budovy
a výrazně změnil její interiéry.

Největší slávu budově ale paradox-
ně přinesl právě kulturní dům pod
hlavičkou Metazu. „Každý víkend,
i během týdne, tam probíhaly něja-
ké akce, a to přesto, že v Týnci teh-
dy byly kulturní domy dva – druhý
provozovala firma Jawa, která po-
dobně jako Metaz zaměstnávala
mnoho lidí. Pracovali na směny,

takže se vždycky našla skupina lidí, která se
mohla jít bavit,“ vzpomněla Zuzana Němcová.



Rok 2004: Začíná se psát nová historie

V roce 2004 se majitelem objektu stal Miroslav
Němec. „Pustili jsme se do rekonstrukce. Jako
první přišly na řadu základní opravy střechy
a sociálního zařízení, úpravy sálu. Až skoro
po šesti letech jsme mohli začít s přestavbou
ubytovny na hotel,“ popsala Zuzana Něm-



cová. Opravy probíhají postupně, a to nejen
kvůli vysokým finančním nákladům. Budova,
která je součástí městské památkové zóny, je
přes necitlivé stavební úpravy v minulosti re-
gistrována v ústředním seznamu nemovitých
kulturních památek. Její rekonstrukci proto
musí majitel konzultovat s odborníky. Žádné
nepředvídané historické nálezy se ale podle
Zuzany Němcové už zřejmě očekávat nedají
– „pohřbila“ je kompletní rekonstrukce budo-
vy v minulém století. Podle plánů nalezených
v archivech byl uprostřed budovy průjezd, kte-
rým jezdily koňské povozy až na dvůr. „Nenašli
jsme studnu ani jiný zdroj vody, pravděpodob-
ně už v minulosti využívali provozovatelé vo-
dovod z Bukovan,“ dodala Zuzana Němcová.
V objektu jsou ale podle ní stále místa, která
na své nové využití čekají. Třeba sklepy s kle-
nutými stropy nebo velká půda. Obrovskou
devizou je také zahrada, právem označovaná
za oázu klidu uprostřed města. ♦

jt

Záchrana starých odrůd jabloní a hrušní na Podblanicku

Na okrese Benešov se v současné době nachází
řada alejí, jejich pozůstatků a jednotlivě stoji-
cích ovocných stromů, které dosahují značného
věku. Mnohé z nich jsou na pokraji zániku. Ně-
které z těchto stromů mohou patřit mezi staré
odrůdy či dokonce krajové odrůdy Podblanicka.
Bohužel v současné době není zmapován kon-
krétní výskyt jednotlivých odrůd. A kvůli již
zmíněnému vysokému věku stromů hrozí jejich
úhyn, nebo odstranění ze strany majitelů. To by
znamenalo celkovou ztrátu některých starých
a krajových odrůd ovocných stromů na Pod-
blanicku. Někdo by se mohl ptát, proč vůbec
staré odrůdy zachraňovat, když dnes obchodní
řetězce nabízejí moderní odrůdy jablek. Důvo-
dů je hned několik. Staré odrůdy lze chápat jako
významné dědictví, které nám tu zanechali naši
předci. Na rozdíl od jablek z obchodních domů
mají navíc velice výrazné a zvláštní chuťové
kombinace, jsou přirozeně odolné proti stru-
povitosti a dalším chorobám, a proto se nemusí
chemicky ošetřovat. Je proto třeba je vrátit zpět
do krajiny alespoň v podobě alejí a stromořadí
podél cest, kam se vydává dnes stále více lidí
za odpočinkem a rekreací.

Snahu zachránit toto dědictví v podobě starých
odrůd má ČSOP Vlašim již od roku 1999, kdy
se organizace zapojila do celostátního progra-
mu ČSOP „Záchrana krajových odrůd ovocných
dřevin“. V témže roce začalo podrobné mapo-

vání a určování vzorků starých a krajových od-
růd jabloní a hrušní na Podblanicku. Mapování
spočívá v odebrání vzorků (plodů jaderovin) z již
dříve vytýpovaných sadů a stromořadí v býva-
lém okrese Benešov. U každého vzorku je zazna-
menána poloha stromu, a tím je zaručeno přes-
né zpětné dohledání pro případ odebrání roubů.



Každý rok je takto zmapováno několik desítek
stromů a z tohoto počtu se podaří určit pouze
několik jednotlivých odrůd.

Po úspěšném určení odrůdy jsou ze stromu ode-
brány rouby, které jsou naroubovány do sadu
starých krajových odrůd, který se nachází jižně
od obce Jetřichovice na Sedlecko-Prčicku. Sad
krajových odrůd v Jetřichovicích byl založen
v roce 2000 ve spolupráci s majitelem jetřicho-

vičkého panství Ing. O. Srbem, který k tomuto
účelu poskytl vhodné pozemky. Rozloha sadu je
cca 2 ha a celkově bylo do sadu vysazeno okolo
260 podnoží. Pro naroubování je celkem při-
praveno 198 podnoží jabloní a 38 podnoží hruš-
ní. Celkem bylo zatím do sadu naroubováno
33 známých odrůd jaderovin a 12 odrůd, které
dosud nebylo možné určit a bylo
nutné provést jejich přenos.

Dlouhodobým cílem ČSOP Vla-
šim je podchytit maximální po-
čet starých a krajových odrůd
Podblanicka a postupně navracet
tyto odrůdy zpět do krajiny v po-
době alejí a stromořadí. Do dneš-
ních dnů ČSOP Vlašim vysázel
několik stovek kilometrů alejí.

Program záchranu starých a kra-
jových odrůd se neobejde bez
místních spolupracovníků. Proto jsou vítáni
všichni, kteří by měli zájem se na tomto pro-
gramu podílet. Pokud máte na zahradě či někde
v blízkosti starou jabloni nebo hrušni, ozvěte
se nám buď osobně v Podblanickém ekocentru
ČSOP, Pláteníkova 264, 258 01 Vlašim, nebo
na e-mail: pavel.jakubuv@csop.cz, případně
na těchto telefonních číslech: 602 665 407,
317 845 169. ♦

Pavel Jakubův

Co se děje ve Hvězděnce v zimě?

První zimní měsíc v Mateřském centru Hvězdí-
čka začal Mikulášskou besídkou v divadle Na Poš-
tě a vánočním tvořeníčkem pro děti. V lednu
budou závody v lehké atletice pod vedením tre-
néry lehké atletiky Jany Kahounové. Uskuteční
se ve sportovní hale Základní školy Jiráskova.
Zasoutěžit si mohou všechny děti ve věku od 3
do 6 let, které rády sportují. Děti se utkají v ně-
kolika atletických disciplínách. Na konci budou
nejlepší odměněni diplomy a medailemi, ale ani
ostatní neodejdou s prázdnou.

Na konci ledna bude v domě seniorů ve Villani-
ho ulici pohádka Zvířátka a loupežníci. Pohádky
se těší velkému zájmu rodičů a dětí. Jsou konci-



povány tak, aby jejich délka zpravidla nepřesá-
hla 30 minut a aby je mohli sledovat i ti nejmenší
diváci. Pohádka Zvířátka a loupežníci je velmi
oblíbená. Na začátku února je pro nastávající
maminky připravena beseda na téma „příprava
k porodu“ za účasti porodních asistentek a lak-
tační poradkyně (vrchní sestra gynekologicko-
porodnického pavilonu Vladimíra Stěhulová,
staniční sestra porodního sálu benešovské Ne-
mocnice Rudolfa a Stefanie a laktiční poradky-
ně Mgr. Jitka Hřebecká).

A zimu zakončíme v duchu masopustního ve-
selí. Poslední únorovou neděli bude Hvězdí-
čka pořádat již potřetí masopust. Začne se jako
obvykle starostenským
požehnáním. K poslechu
i tanci budou hrát muzi-
kanti z vlašimské kapely.
V krátkém pásmu pak vy-
stoupí děti z MC Hvězdí-
čka z kroužku Hrajeme si
s písničkou spolu s dětmi
z Dětského domova Ra-
cek pod vedením lektorky
kroužku Ivy Sadílkové.
V maskách budou nejen
pořadatelé z MC Hvězdí-
čka s rodinami, ale nepře-
hlédnutelní budou i her-
ci z Divadelního spolku
Áčko. Společně s nimi se
pak vydají všichni přicho-
zí v maskách i bez masek

masopustním průvodem za koňským povozem
s kapelou do domu seniorů ve Villaniho ulici.



Tam jeho obyvatelům a zaměstnancům zahrají
a předvedou celé pásmo znovu. Průvod zakončí
svoji pouť opět na náměstí. U kašny bude občer-
stvení U Hvězdíčky, kde bude oblíbené svařené
víno, čaj a samozřejmě něco k zakousnutí. Do-
spěláci si budou moci zatancovat a děti se svězt
na koňském povozu kolem náměstí. ♦

Blanka Škorpová

Nechcete být sami? Přijďte za námi do Klubu Dobrého Pastýře v Čerčanech

Klub Dobrého Pastýře je jednou ze služeb Hospice Dobrého Pastýře, který byl otevřen v září 2008 Občanským sdružením Tři. Hospic poskytuje mnoho služeb, které bychom Vám rádi postupně představili. Protentokrát zaostříme na Klub Dobrého Pastýře. Jeho posláním je umožnit osobám se sníženou soběstačností, které potřebují pomoc jiné osoby, denní pobyt ve společnosti dalších osob s možností zapojení se do nabízených aktivit.



Klub navštěvují především senioři žijící v rodinách, kteří potřebují přítomnost další osoby. Jednotliví členové rodiny jsou však většinou v zaměstnání, a tak je třeba vymyslet náhradní řešení. Tím je právě Klub Dobrého Pastýře. Někdy může být hlavním motivem pro využití této služby pouhá potřeba změnit prostředí domova, strávit část týdne se svými vrstevníky, mít možnost využít

pestrý program, který je pro seniory připravován. Rodiny klientů klubu oceňují především to, že je o jejich blízké dobře postaráno v době, kdy

jsou v zaměstnání nebo odpočívají. Stále však zůstává spousta společně strávených večerů a noc strávená doma ve své vlastní posteli je pro každého seniora nenahraditelná.

Jak vypadá den v Klubu Dobrého Pastýře? Scházíme se postupně od 08:00. U dobré kávy

nebo čaje si povídáme, čteme denní tisk. Máme také možnost zúčastnit se ranní modlitby v hospicové kapli. Na každý den je připravený rozmanitý program. Ať už jde o výtvarné aktivity, čtení knížek, hraní her nebo trénování paměti, vždy se snažíme vyhovět přáním a aktuální kondici našich klientů. Jednou týdně se věnujeme keramice. Rádi a často pečeme – a pak upečené dobroty jíme. Během programu si i zazpíváme, ať už s kytarou nebo s flétnou. Po společném obědě je možnost si odpočinout před odpoledním programem.

Naší snahou je vytvořit domácí prostředí a pohodu, aby Klub Dobrého Pastýře byl místem, kde se každý cítí dobře, bezpečně a potřebně. Pokud jsme oslovili právě Vás, přijďte se podívat, jste srdečně zváni. Kontakt: Klub Dobrého Pastýře, Sokolská 584, Čerčany, kontaktní osoba: Lenka Tůmová DiS., vedoucí sociálních služeb, tel.: 317 777 381, 731 480 350, email: tumova@centrum-cercany.cz, web: www.centrum-cercany.cz. ♦

Kamila Kepková, Klára Dvořáková

Poříčí se může pochlubit dvěma vzácnými románskými kostely

Patří mezi nepřehlédnutelné dominanty Poříčí nad Sázavou, obce ležící u frekventované silnice E55. Kostel sv. Petra a kostel sv. Havla, které jsou klenoty umění raného středověku v naší zemi. O to, aby se zachovaly i budoucím generacím, se stará Římskokatolická farnost Poříčí nad Sázavou. Sehnat ale peníze na opravu vzácných románských památek není jednoduché, říká správce farnosti, kněz Martin Janata.

Loni farnost nechala natřít šindelovou střechu kostela sv. Petra, stálo to 76 000 korun. Výrazně pomohlo Poříčí nad Sázavou, které přispělo 20 000 korunami, a místní firma. Farnost ze svých prostředků doplatila přibližně 35 000 korun, včetně příspěvků věřících. „Kostely potřebují pravidelnou údržbu, protože vlhkost a agresivní ovzduší působí na šindele. Takže je

potřeba je pravidelně po několika letech natírat, aby se předešlo velkým investicím způsobeným případnou havárií,“ dodal Martin Janata. O obnovu nátěru střechy kostela sv. Petra se snažil dva roky, oslovil také zastupitelstvo v nedaleké Mrači, ale odpověď nedostal. „Zřejmě neměli volné finanční prostředky,“ konstatoval kněz.

V kostele sv. Petra by podle něj bylo ještě třeba vyřešit vzlinající vlhkost, která ohrožuje vzácné fresky v interiéru svatostánku. A připravují také opravu zdejších varhan, které jsou ve velice špatném stavu. Rozpočet akce je asi 300 000 korun; přes příslibenou finanční pomoc z různých fondů chybí ještě asi 150 000 korun. Farnost je chce sehnat i s pomocí benefičních koncertů, které připravuje.

„Nejvíce peněz na opravu by ale potřeboval kostel sv. Havla v Poříčí nad Sázavou, kde by bylo třeba opravit fasádu. Nedávno jsme v něm udělali novou elektroinstalaci, takže jsme se finančně na nějakou dobu vyčerpali,“ řekl Martin Janata. Církev nechala natřít také šindelovou střechu kostela sv. Klimenta v Hradišti, který patří pod její správu. S touto opravou jí výrazně pomohly obce Lštění a Čtyřkoly.

V působnosti Římskokatolické farnosti Poříčí nad Sázavou leží 45 obcí a měst. Nachází se v nich sedm kostelů a jeden zámek s kaplí, které farnost spravuje. Na jejich opravy by podle Martina Janaty potřebovali statisíce až miliony korun.



Poříčí nad Sázavou vzniklo spojením obce Poříčí s osadami Balkovice a Kouty, proto se na jeho území nacházejí dva kostely. Kostel sv. Petra byl postaven zřejmě na počátku 12. století. Zařízení jeho interiéru je barokní, hlavní oltář pochází z roku 1680. Ve věži visí dva zvony, větší z roku 1507 a menší z roku 1599. Kostel sv. Havla byl postaven pravděpodobně koncem 12. století nebo začátkem 13. století, v roce 1677 dostal barokní podobu. Jeho nynější vnitřní uspořádání je výsledkem přestavby z let 1743–1750. Ve věži visí dva zvony z roku 1673. ♦

jt

Divišovským není osud druhých lhostejný

Obyvatelé Divišova loni několikrát potvrdili, že jim není osud druhých lhostejný. Uspořádali několik charitativních akcí, jejichž výtěžek pomohl nemocným nebo jinak handicapovaným dětem. Vybralo se na nich přes 22 000 korun.

V říjnu se v divišovské sokolovně uskutečnil koncert renesanční a barokní hudby v podání pražského souboru Regius. Jeho výtěžek dostala sedmiletá Verunka Čichovská z Újezda, která je od narození postižena mozkovou obrnou. Dívka nemluví, nechodí, nesedí a je zcela odkázána na péči své maminky nebo asistentky. Zdravotní pomůcky jsou ale velmi drahé a některé pojišťovny je ani nehradí. Protože je Verunka neteří Jitky Jíšové z Divišova, rozhodli se Divišovští dítěti pomoci. Od účastníků koncertu a dalších lidí vybrali 11 110 Kč, které předali rodičům dívky. Příští rok chtějí v Divišově tuto akci zopakovat.

Další charitativní akcí bylo Švestkové odpoledne v Základní škole Divišov, kde se soutěžilo,

prodávaly se drobné dětské výrobky, pečené dobroty ke kávě a čaji či švestkové knedlíky. Vybralo se 6 155 Kč, které v rámci projektu Adopce na dálku podpoří ve studiu indickou dívku Razinu Banu.

V listopadu přijel do Divišova tým nevidomých a vidících přátel v rámci projektu „Jedeme za Světluškou, pojedete s námi?“. Ve školní družině se uskutečnil zábavný program pro děti plný her a soutěží. Na besedu za nimi přijeli zástupci Světlušky a cyklotým z trojkola ve složení nevidomý sportovec Marek Moflar, herec Pavel Nový a pošťák Ondra – Martin Kavan. Asi 70 účastníků, především dětí, vytvořilo úžasnou atmosféru celé akce. Program pokračoval v divišovské synagoze vernisáží výstavy Toulavý tandem. Připravili ji členové sdružení dětí a mládeže Divišček z fotografií Petra Müllera, které mapovaly cesty nevidomých a jejich přátel na tandemu po Čechách i po Evropě. Celé

odpoledne i večer probíhala sbírka a její výtěžek 5 373 Kč byl předán Světlušce.

Na konci listopadu se na divišovském náměstí rozsvítil vánoční strom. Městys se při této příležitosti připojil k akci Strom splněných přání. Obyvatelé dostali příležitost splnit přání 15 dětí z Integrovaného centra sociální služeb v Odlověchovicích. ♦



Projekt Vzdělaný zastupitel pomáhá zvýšit kvalitu místních samospráv



Zkvalitnit činnost zastupitelů a posílit kapacitu místní samosprávy je cílem projektu Vzdělaný zastupitel, jehož prostřednictvím nabízí Svaz měst a obcí voleným představitelům měst a obcí zdarma různé formy vzdělávání a informačně-poradenskou podporu. Cílem tříletého projektu je zvýšit efektivitu, transparentnost a kvalitu rozhodovacích procesů na úrovni samosprávy. Projekt je spolufinancován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost.

Ne všichni nově zvolení představitelé měst si dokážou představit, co tato funkce obnáší. Zastupitel musí umět být manažerem, vyjednavcem a reprezentantem, hospodářem, osobou odpovědnou za dlouhodobý rozvoj obce i zákonodárcem a ombudsmanem. Takové zkušenosti ale nikdo nezíská ze dne na den. Důležitým zdrojem informací proto pro ně může být projekt Vzdělaný zastupitel.

„Projekt nabízí jednak právní poradenství, které velmi vítají hlavně malé obce. Na telefonické lince 226 227 505 nebo e-mailu poradna@vzdelanyzastupitel.cz jsou jim denně od 12:00 do 21:00 k dispozici zkušení právníci v oblasti samosprávy. Jejich služeb může starosta nebo jeho kolegové využít třeba přímo při zasedání zastupitelstva,

obecní rady nebo ve chvíli problému či konfrontace s občanem. Zkušenost je taková, že právníci reagují velmi rychle, odpoví většinou do dvou dnů, při zastupitelstvu je často reakce okamžitá,“ řekla odborná konzultantka Lucie Pancová.

Druhou částí projektu je e-learningová forma vzdělávání, kterou může absolvovat každý zastupitel samostatně na stránkách www.vzdelanyzastupitel.cz. Na konci každého ze dvou modulů, z nichž si může vybrat, je i test s vyhodnocením správných odpovědí. Nejasnosti mohou zájemci rovnou konzultovat s právní poradnou.

Třetí částí projektu jsou semináře přímo v obcích. Tato prezenční forma vzdělávání má podobu workshopů, kde lektor s pomocí moderních interaktivních technik řeší s danou skupinou konkrétní problémy. „Není to o pasivním přijímání informací, ale o aktivitě účastníků. Cílem lektora je moderovat zkušenosti, názory a postřehy zastupitelů. Výměnu zkušeností potom lektor shrne, rekapituluje a rozšiřuje o zkušenosti ze své praxe zastupitele. Proto je důležité, aby na seminářích byli zkušení zastupitelé, nejen nováčci, protože starší mohou předat zkušenosti a znalosti,“ dodala Lucie Pancová. Jako příklad uvedla prodej nebo využití nějaké obecní nemovitosti. „V rámci skupiny je možné generovat myšlenky, co s takovou nemovitostí udělat, proč ji prodat nebo rekonstruovat. Je to hodně časté téma, zastupitelé se na problém mohou podívat i očima opozice a občanů,“ konstatovala.

Projekt Vzdělaný zastupitel je určen nejen volným zástupcům velkých obcí. Zapojit se do něj

mohou i malé samosprávy, případně jejich části, a to prostřednictvím mikroregionů, svazků obcí nebo spádových obcí. Právě zastupitelé menších obcí se ukázali jako největší cílová skupina. Do projektu už se zapojilo přes 30 menších obcí, starostové i zastupitelé si absolvované semináře chválí.

„Město velmi ocenilo osobitý přístup lektora i formu a způsob odborného výkladu. K objasnění dané problematiky byly používány různé případové studie, zastupitelé byli přímo vtaženi do jejich řešení a vlastním přístupem měli možnost řešit konkrétní modelové situace,“ rekapitulovala dojmy ze školení pod vedením



lektora Jiřího Frolce tajemnice městského úřadu v Němčicích nad Hanou.

V tomto období probíhá organizace seminářů pro obce Benešovska. Zájem o zapojení už projevíly obce mikroregionů Džbány a CHOPOS. ♦

jt

Značka KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® podpoří místní podnikatele



Od roku 2012 začíná na území MAS Posázaví fungovat značení regionálních výrobků a služeb pod názvem „KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt“. Udělování značky koordinuje Český svaz ochránců přírody Vlašim v rámci Asociace regionálních značek. Posázaví se tak připojí k řadě dalších tradičních regionů, které udělují značku „regionální produkt“ svým místním výrobkům a službám. Výrobci z regionu mohou o novou značku požádat do konce ledna 2012.

Co je to regionální značení?

Regionální značení výrobků nebo služeb je určeno zejména turistům, kterým dovoluje objevovat region a užívat si jeho atmosféru novým netradičním způsobem, a místním obyvatelům, kteří mohou nákupem značených výrobků podporovat „svě“ místní výrobce. Výrobci získají díky značce různé výhody, zejména jednoduchou propagaci své produkce, nové kontakty a možnost nových forem spolupráce. Celkem 18 regionů značících své produkty sdružuje Asociace regionálních značek, o.s. (ARZ).

Jaké výrobky a služby se mohou o značku ucházet?

Regionální značkou se označují zpravidla řemeslné výrobky (např. výrobky ze dřeva, slamené výrobky, fotografie, keramika, šperky, apod.), potraviny a zemědělské produkty (pečivo, mléko, sýry, maso, obiloviny, víno, ovoce, zelenina, nápoje, lesní plody, ryby, med, apod.) a přírodní produkty (léčivky, bylinné čaje, rárkos pro stavební účely, extrakty z rostlin pro kosmetické účely, kompost, apod.). Značku může získat výrobek jak tradiční, tak i nový, jestliže splní daná kritéria a certifikační komise rozhodne o jejím udělení. Mezi kritéria pro udělení značky výrobkům a službám patří vedle jejich kvality a šetrnosti k přírodě především jejich původ a vazba na region. Časem přibude též certifikace služeb, zejména služeb ubytovacích a stravovacích.

Jaké výhody regionální značka přináší výrobci?

Regionální značka pomáhá výrobcům v reklamě a propagaci jejich produkce, s odbytem jejich produktů a v neposlední řadě se zvýšením prestiže výrobků v tuzemsku i v zahraničí prostřednictvím dobrého jména regionu. Propagace probíhá například formou článků, tiskových zpráv, letáků, katalogů výrobků, sezónních novin či společných stánků pro trhy a prodejních míst v regionu. Značka zároveň posiluje soudržnost místního obyvatelstva s regionem, podněcuje zapojení obyvatel do dění v regionu a zprostředkovává kontakty mezi výrobci a dalšími lokálními aktéry.

Jak je možno o značku požádat?

O značku „KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt“ mohou požádat velké i malé firmy, živnostníci a dokonce i fyzické osoby nepodnikající z území v hranici působnosti MAS Posázaví (viz mapka na zadní straně zpravodaje). Značka se uděluje jednotlivým výrobkům nebo skupině obdobných výrobků. V první řadě by se zájemce měl obrátit na koordinátora značky výrobkům a službám patří vedle jejich kvality a šetrnosti k přírodě především jejich původ a vazba na region. Časem přibude též certifikace služeb, zejména služeb ubytovacích a stravovacích.



www.csopvlasim.cz, www.blanicti-rytiri.cz a www.posazavi.com v sekci Tržiště. Žadatel vyplní a odevzdá formulář žádosti a certifikační komisi přinese na ukázkou svůj výrobek. Po schválení certifikace komisi a uhrazení registračního a ročního poplatku obdrží výrobce certifikát a má právo a zároveň povinnost po dva roky označovat daný výrobek značkou. Výrobky se značí obvykle pomocí visačky nebo samolepky, případně značkou na etiketě výrobku. Obnovení registrace na další roky je bezplatné, výrobci platí pouze roční poplatek, jehož výše je odstupňována.

Přihlášky pro první kolo certifikace lze podávat do 31. ledna 2012, jednání certifikační komise s prezentací výrobků proběhne 16. února 2012 od 9:00 hodin v Podblanickém ekocentru ve Vlašimi.

Výše poplatků:

Registrační poplatek – jednorázový 1 500 Kč bez DPH, 1 800 Kč s DPH 20 %

Poplatek za užívání značky:

příležitostní producenti (fyzická osoba nepodnikající) – 500 Kč bez DPH, 600 Kč s DPH 20 % fyzická osoba podnikající (živnostník), který není plátcem DPH – 1 500 Kč, 1 800 Kč s DPH 20 % firmy a živnostníci, kteří platí DPH – 3 000 Kč bez DPH, 3 600 Kč s DPH 20 % Poplatek se platí 1x ročně za jeden subjekt bez ohledu na to, kolik výrobků nebo služeb má certifikováno.

Zájemci o značku „KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt“ se mohou obracet na koordinátora značky Český svaz ochránců přírody Vlašim na e-mailové adrese kbr@csop.cz a telefonním čísle 777 800 461 (K. Červenková). Užitečné informace naleznou též na webových stránkách o regionálním značení www.regionalni-znacky.cz. ♦

Kateřina Červenková s využitím materiálů ARZ, o.s.

► Seznam členů místní akční skupiny a jejich kontaktní údaje k 31. 12. 2011

Název subjektu	FO/PO	Sídlo/adresa trvalého bydliště	IC/datum narození	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení	Postavení a funkce v MAS
Nestátní neziskové organizace						
Divadlo Netopýr	PO	Týnec nad Sázavou, Okružní 429, 257 41	26666103	Bc. Lucie Onderčaniňová	děti, kultura	PV, KPR, MV, do 30 let
Historický klub o.s.	PO	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	22723650	Václav Pošturný	historie, kultura	PV, KCR
Mateřské centrum Hvězdíčka	PO	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	26627311	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
Mateřské centrum Motýlek	PO	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	70858691	Václav Škopek	děti, ženy, rodina	PV, KPR
MC Kulišek	PO	Bystřice, Jesuitovo náměstí 115, 257 51	26987112	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
MC PUTTI	PO	Sázava, Pod Čihadlem 465, 285 06	22684239	Denisa Cibulíková	děti, ženy, rodina	PV, KPR
Mezinárodní společnost pro vědomí Křišny, Hnutí Hare Křišna	PO	Chotýšany, Městečko 1, 257 01	73631639	Barbora Lichárgová	církev, zemědělství	PV
Ochrana fauny České republiky	PO	Votice, Zámecká ul., 259 01	67778585	Pavel Křížek	ekologie, děti	PV
POSAZAVSKÝ PACIFIK	PO	Cerčany, Havlíčkova 445, 257 22	67983570	Lumír Běhal	cestovní ruch	PV
TSK SALTIA Benešov	PO	Struhařov 68, 256 01	70103968	Karel Maršálek	kultura, děti	PV
Sbor dobrovolných hasičů Střítež	PO	Dolní Kralovice, Střítež 12, 257 68	66134081	Jiří Mejzlík	hasiči, děti, kultura	PV
Sbor dobrovolných hasičů Žiňany	PO	Soběhrdy, Žiňany, 256 01	66133599	Jan Šíma	hasiči, děti, kultura	PV, VK
Sbor Jednoty bratrské v Týnci nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, Benešovská 527, 257 41	73633551	Mgr. Stanislav Škvor	církev, děti, kultura	PV
Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, okres Benešov	PO	Benešov, Nová Pražská 1903, 256 01	63826909	Josef Páv	hasiči, děti, kultura	PV
Tenisový klub Týnec nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, U Trati 21, 257 41	61660132	Bc. Lucie Onderčaniňová	sport	PV, MV
Tělocvičná jednota SOKOL Louhovice pod Bláníkem	PO	Louhovice pod Bláníkem, Jana Žižky 16, 257 06	18595081	Josef Novotný	sport, kultura	PV
ZAŠKOLÁK	PO	Postupice, Školní 153, 257 01	26672553	Jana Jiřavá	děti a mládež	PV
ZČSOP Vlašim	PO	Vlašim, Pláteníková 264, 258 01	18595677	Ing. Karel Kříž	ekologie, děti	PV
Podnikatelé						
Ing. Alois Maceska	FO	Votice, Kaplovo náměstí 17, 259 01		Ing. Alois Maceska	zemědělství	PV
BISPORT spol. s r.o.	FO	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 411, 257 41	47540311	Jaromír Biolák	cestovní ruch	PV, KCR, správní rada
Miroslav Němec	FO	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	68389205	Miroslav Němec	cestovní ruch, zemědělství	PV, KCR, VK
Jiří Sternberg	FO	Postupice, Jemniště 1, 257 01	66781001	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství	PV, správní rada – předseda
Česká spořitelna a.s., Příbram - pobočka Benešov	FO	Benešov, Týrsova 162, 256 01	45244782	Bc. Petr Chotivka	banka	PV
Jaroslav Pelíšek	FO	Křiňany 11, 257 44	66780551	Jaroslav Pelíšek	kultura, cestovní ruch	PV
Vladimír Malák	FO	Netvořice, Všecké 6, 257 44	66462746	Jan Huřka	cestovní ruch, zemědělství	PV
ELTSEN a.s.	PO	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	62957104	Ing. Vladimír Vesecký	doprava, cestovní ruch	PV, KCR
Hřebčín FAVORY, spol. s r.o.	PO	Chrástany, Benice 1, 257 44	26726238	Romana Krausová	cestovní ruch, zemědělství	PV
Licoměrsko spol. s r.o.	PO	Tichonice, Chochol 15, 257 63	62957406	Alice Svarcová	cestovní ruch, zemědělství	PV
Miloslav Perníček	FO	Mlékovice - Heroutice 11, Neveklov 257 56	48929182	Jana Perníčková	cestovní ruch, zemědělství	PV
Jaroslav Srdínko	FO	Benešov, Tylova 962, 256 01	40048764	Tomáš Srdínko	stavební firma	PV
Obce a města						
Obec Křhanice	PO	Křhanice 46, 257 42	00232386	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa	PV, KPR
Obec Lešany	PO	Lešany 23, Netvořice, 257 44	00232122	František Vrkoslav	veřejná správa	PV
Město Benešov	PO	Masarykovo náměstí 100, Benešov, 256 01	00231401	Ing. Roman Tichovský	veřejná správa	PV
Město Jilové u Prahy	PO	Jilové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	00236411	Jiří Zápál	veřejná správa	PV, VK
Město Neveklov	PO	Neveklov, Nám. J. Hermana 80, 257 56	00232904	Marie Králová	veřejná správa	PV
Město Sázava	PO	Sázava, Školská 194, 285 06	00236411	Jana Van Beberová	veřejná správa	PV
Město Týnec nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	00232904	Adriana Bursová	veřejná správa	PV, KCR
Městys Kácov	PO	Jirsíkova 157, Kácov, 285 09	00236144	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa	PV
Městys Maršovice	PO	Maršovice 89, 257 55	00232181	Bohumil Ježek	veřejná správa	PV
Svazky obcí						
Blaník - svazek obcí	PO	Louhovice pod Bláníkem, Jana Žižky 16, 257 06	70803889	Ing. Eliška Švejdová	společné aktivity obcí	PV, do 30 let
CHOPOS	PO	Chotýšany 54, 257 28	69000948	Bc. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí	PV - předseda
Malé Posázaví	PO	Hvězdnice 56, 257 24	69047182	Ing. Kateřina Chobotová	společné aktivity obcí	PV
Mikroregion Český smaragd	PO	Trhový Štěpánov, Dubějovická 269, 257 63	70567450	MgA. Eva Vrzalová	společné aktivity obcí	PV
Mikroregion Džbány, svazek obcí	PO	Votice, Komenského náměstí 700, 259 17	70567646	Ing. Eliška Zemanová	společné aktivity obcí	PV, do 30 let
MIKROREGION PODBLANICKO	PO	Vlašim, Jana Masaryka 302, 258 14	71181008	Pavel Röschel	společné aktivity obcí	PV
Mikroregion Želivka - svazek obcí	PO	Čechovice, Náměstí Dr. Týše 56, 257 65	70805253	Bc. Jaroslav Švejda	společné aktivity obcí	PV
Státní organizace						
Úřad práce v Benešově	PO	Benešov, Dukelská 2080, 256 70	00663204	Kateřina Novotná	zaměstnanost	PV
Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Správa CHKO Blaník	PO	Louhovice pod Bláníkem, Vlášimská 8, 256 06	62933591	Ing. Mgr. Martin Kloudys	ochrana přírody	PV
Gymnázium Benešov	PO	Benešov, Husova 470, 256 01	61664707	Mgr. Alena Králová	výuka mládeže	PV
Základní škola a Mateřská škola Kácov	PO	Kácov, Nádražní 216, 285 09	75034964	Blanka Zedníčková	výuka dětí	PV

Více najdete na leader.posazavi.com

